

உலகை வெல்ல முயன்றவன் வரலாற்று நூல்

சி.வ.ஏழுமலைப்பிள்ளை

உலகை வெல்ல முயன்றவன் ஊரலாற்று நூல்

வேந்தன் வெளியீடு

சி.வ.ஏழுமலைப்பிள்ளை

பொருளடக்கம்

1. என்னுரை	i - ii
2. அணிந்துரை	iii - iv
3. உலகை வெல்ல முயன்றவன்	v
4. வெற்றியின் பிறப்பு	1 - 3
5. சிறுவன் அலெக்சாண்டர்	4 - 8
6. அடங்காக் குதிரை	9 - 13
7. குதிரை மட்டும்	14 - 17
8. முதல் போர்	19 - 25
9. அரியணையில் அலெக்சாண்டர்	27 - 29
10. சென்றான் வென்றான்	31 - 34
11. கலங்கவைத்த பாரசீகப் போர்க்களம்	36 - 44
12. இஸ்ஸஸ் யுத்தம்	45 - 53
13. காதலும் வாழ்வும்	54 - 58
14. மன்னா! மாவீரா!	60 - 69
15. இலட்சிய வீரன் இறப்பதில்லை	70 - 74
16. பொன்மொழிகள்	75 - 79
17. அலெக்சாண்டரின் முதல் பேச்சு	80 - 81
18. நூலாசிரியரின் பிற நூல்கள்	82

படையல்

இலட்சிய வீரர்கள் இறப்பதில்லை
வரலாற்றில் வாழ்கின்றார்கள்
இவர்கள் பாதத்தில் எந்தன்
வரலாற்று நூல் அடைக்கலம்
அன்புடன்
வல்லிபுரம் ஏழுமலைப்பிள்ளை

நூல்	:	உலகை வெல்ல முயன்றவன்
ஆசிரியர்	:	சி.வ.ஏழுமலைப்பிள்ளை
முதற் பதிப்பு	:	2019 புரட்டாதி
பதிப்புரிமை	:	ஆசிரியருக்கு
வெளியீடு	:	வேந்தன்
பக்கம்	:	92
விலை	:	200/=
பதிப்பு	:	சிவா பதிப்பகம், கிளிநொச்சி.

Ulaikai Vella Muyanravan

Author	:	S.V.Elumalaipillai
First Edition	:	2019 September
Copy Right	:	Author
Publication	:	Venthan
Pages	:	92
Price	:	200/=
Printers	:	Siva Printers, Kilinochchi.
ISBN	:	978-955-41133-2-9
Bar Code	:	9 789554 113329

என்னுரை

வீரம் விலை போகாது. விவேகம் துணைக்கு வராவிட்டால், தீட்டிய வாழும் தினவெடுத்த தோள்களிலே தூக்கிய ஈட்டியும் மாத்திரம் போதாது, தீரர்களே நான் தரும் அறிவாயு தத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றார். தத்துவஞானி சோக்கிரட்டீஸ்!

இலக்கணங்கள், இலக்கியங்கள் அற்புதமான தேகப்பயிற்சிகள் உலகை உணர்த்தக் கூடிய தத்துவங்கள் கொள்கைகள் உலகை வழிநடத்தக் கூடிய சாத்திரங்கள், அற்பணிப்பு, தியாகம், முயற்சி இவை யாவும் வீரத்தை விவேகத்தை காதலிக்கும் மாண்பு. அந்த மாண்பே தோல்வியைத் தகர்த்து வெற்றியை வென்றெடுக்கும். இதனடிப்படையில் எழிமையான வாழ்வியல் முறைமையைக் கடைப்பிடிப்பவன். தோல்வியையும் வெற்றியாக நகர்த்திச் செல்லும் மாண்பு கொண்டவனாக இருப்பான். அந்த வகையில் உலகத்தைத் தன் உள்ளங் கையில் குவித்த மாவீரனின் கதை இது. வெற்றி, வெற்றியைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் கண்டதில்லை அவன்.

அவன் தான் மாவீரன் அலெக்சாண்டர்.

அலெக்சாண்டருக்கு உதிரி உதிரி யாகக் கனவுகாணத் தெரியாது. அவர் கண்டது ஒரே கனவு.

கொண்டது ஒரே இலட்சியம் - உலகம்.
வாளைக் காட்டிலும் தன் புத்தியை
கூர்மையாக வைத்திருந்தவர் அவர்.

தலைமைப் பண்புகள் திட்டமிடும்
திறன். எதிரிகளை இனங்கண்டு
வேரறுக்கும் பேராற்றல் சரியாகக்
கனவு காணும் கலை. அந்தக் கனவை
நினைவாக்க செயல்த்திட்டம் வகுக்கும்
திறன் அலெக்சாண்டரிடம் இருந்து
அள்ளிக் கொள்வதற்கு நிறைய
பொக்கிசங்களாக இருக்கின்றன.
உலகின் மிகச் சிறந்த இராணுவ
கமாண்டர் அலெக்சாண்டர் தான்.
எதிரிகளின் வீரத்தை மதிக்கும்
மாண்பும் அவரிடமே. உண்டு. அந்த
உலகை வெற்றி கொண்ட அலெக்
சாண்டரின் வரலாற்றை உலகை
வென்றவன் என்ற பெயரில் வரலாற்று
நூலாகத் தருகின்றேன். “உண்மை
வரலாறு பொய்மைக் கதைகளுக்குள்
சிறைப்பட்டுப் போகக் கூடாது”
என்பதற்காகவே வரலாறுகளை
நூலாகப் படைத்து வருகின்றேன்...

அன்புடன்

சி.வ. ஏழுமலைப்பிள்ளை

எண்:11/01, மலையாளபுரம் தெற்கு,
கிளிநொச்சி.

தொ.பே : 076 680 5210

அணிந்துரை

உலகை வெல்வதற்கு முயன்றவன் ஆணவத் துடன் தன் வலிமை கொண்டு, அகில உலகத்தையும் வெல்வதற்கு முயன்றவன் போர்கள் எப்போதோ நடந்து முடிந்த பல போர்கள் எமக்கு படிப்பதற்கு மட்டுமே முடிந்திருந்தது ஒரு காலத்தில். ஆனால் அதை விடவும் மோசமான போரினுள் எதிலுமே சம்மந்தமில்லாத அப்பாவிகளாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த பல்லாயிரக்கணக்கான பல இலட்சக்கணக்கான மக்களை கொன்றொழித்து அவர்களது சொத்து, சுகம் அனைத்தையும் அழித்து தனியொருவனின் அகம்பாவத்தை ஆணவத்தை வெற்றியென்று கொண்டாடியவர்களை வீரர்கள் என்று வரலாற்றில் வரைந்து வைத்தவர்கள் சாதித்தது என்ன? வெறும் யாலமாக முடிந்து ஒரு பிடி மண்ணிலும் கலவாமல் மறைந்து போனது அலெக்சாண்டரின் ஆணவம்.

ஏழுமலைப்பிள்ளையின் எழுத்து நடை என்ன யாலம் செய்தாலும், அவரது எழுத்து வீரத்தை வியந்தாலும், உள்ளூர இந்த அர்த்தமற்ற போர்கள் யாருக்காக இதன் விளைவுகளால் அந்தரித்த மக்களுக்கு இவை வெறுப்பையே உண்டாக்கும். மீண்டும் மீண்டும் நினைவு கூர்ந்து பார்த்தால் எதுவுமே இல்லை எல்லாமே தனிமனித ஆணவம் அவ்வளவு தான்.

ஏழுமலையவர்கள் அருமையான எழுத்தாளர் இதை அவர் முனைந்து படைத்திருப்பதில் அவரது மனம் இன்னமும் வீரத்தையும் விவேகத்தையும் வேண்டி நிற்பது தெரிகிறது அவரது முயற்சி வெற்றிபெற வாழ்த்துக்கள்.

தமிழ்க்கவி

உலகை வெல்ல முயன்றவன்

இந்தக் கல்லறையில் உறங்குபவன், உலகையே வென்றவன் என்று பொறித்து விடுங்கள், ஆனாலும் போகும் போது எதையும் எடுத்துச் செல்லவில்லை என்று எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ளவே கைகள் வெளியே தெரிய வேண்டும்.

கிது எனது கடைச் சூரை
மகா அலெக்சாண்டர்

வெற்றியின் பிறப்பு

மசிடோனிய மன்னன் பிலிப் பூரண போர்க் கவசங்களுடன் இல்லீரியர்களை வெற்றி கொள்ள தயாராகின்றான். மன்னருடைய உதட்டசைவுக்காக மசிடோனியப் படைகள் காத்திருந்தன... அசைத்தார், தொடங்கியது யுத்தம்...

படைகள் புயலாக மோதின, குறாவளியாக சுழன்றன. இரு நாட்டுப் படைகளும் கடுமையாக மோதிக் கொண்டனர். சேதங்கள், இழப்புக்கள், உயிர்ச்சேதங்கள் இருபக்கமும் தான். ஆனால் இல்லீரியாவிற்கு கொஞ்சம் கூடுதல். அது தான் மசிடோனிய மன்னன் பிலிப்பின் ஆளுமை. “சபாஸ் அப்படித்தான் வளைத்துப் பிடித்து தாக்கு!” உற்சாகப்படுத்த வேண்டிய இடத்தில் உற்சாகப் படுத்துவார் அவருடைய வீரர்களுக்கு. அவர் உதிர்க்கின்ற ஒவ்வொரு வார்த்தையும் மந்திரச் சொற்கள்.

இன்னும் சிறிது நேரத்தில் இல்லீரியா கைக்குள் வரப்போகிறது. மசிடோனியப் படை இல்லீரியப் படைகளை துவம்சம் செய்தது. மன்னர் பிலிப் வெற்றியின் உச்சக் கட்டத்தில் நின்ற வேளையில் அவருக்கு பின்புறம் குதிரைகளின் குளம்படிச் சத்தம் கேட்கிறது. திரும்பினார், “மன்னரே! வணக்கம்; நாங்கள் உள்நாட்டு பாதுகாப்பு பணியை மேற்கொள்பவர்கள் தங்களுக்கு மகிழ்ச்சியான செய்தியை கொண்டு வந்திருக்கிறோம்” சொல்லுங்கள்...

தங்களுக்கு ஆண் வாரிசு பிறந்திருக்கிறது. கம்பீரம் குறையாமல் நெஞ்சை நிமிர்த்திய படி நின்று கொண்டிருந்த மன்னன் பிலிப்பின் முகத்தில் சட்டென சந்தோச ரேகைகள் பூத்தன உற்சாகம் கொப்பளித்தது.

“கடவுளே, மிக்க நன்றி என் வாரிசு உருவாகி விட்டான்.” “அலெக்சாண்டர்” இது தான் அவனுக்கு நான் சூட்டப்போகும் பெயர்... அந்த மகிழ்ச்சி அடங்குவதற்குள் மேலும் சில வீரர்கள் மன்னரை நோக்கி ஓடி வந்தார்கள். “மன்னரே தங்களுடைய குதிரை ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் வெற்றி வாகை சூடி விட்டது.” மன்னருக்கு உற்சாகம் பிடிபடவில்லை...

மன்னரே இல்லீரியா தங்களின் பொற்பாதங்களில் விழுந்து விட்டது, தளபதி பார்மீனியோ அந்த வார்த்தைகளை சொன்னார்... அவ்வளவு தான்! பிலிப்பின் குதிரை நான்கு கால் பாய்ச்சலில் நாற்பது குதிரைகளின் வேகத்தில் அரண்மனை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது.

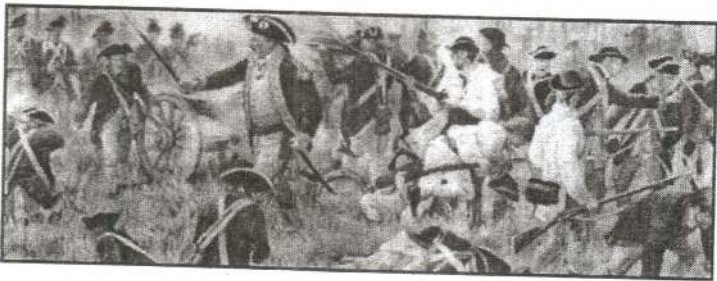
அங்கு, மசிடோனியாவின் தலைநகர் பொல்லா கம்பீரமும் பிரமாண்டமும் கலந்த கோட்டை. மலைக்க வைக்கும் மதில் சுவர்கள், அழகான மர வேலைப்பாடுகள், உப்பரிகை உயர்ந்த பெருங்கோபுரம், ஆள், அம்பு, சேனைகள், வழியில் விரிக்கப்பட்டிருந்த பட்டுக் கம்பளத்தின் மீது நடக்க ஆரம்பித்தார் பிலிப். அந்தப் பாதை அந்தப்புரம் நோக்கி சென்றது. மன்னர் பிலிப் மட்டும் உள்ளே நுழைந்தார்.

ஒய்யாரக் கட்டிலில் படுத்திருந்தாள் ஒலிம்பியஸ். பிரசவத்தால் ஏற்படும் உடல் அசாதிகள் மன்னர் பிலிப்பின் மனைவி என்பதற்காக இல்லாமல் போய்விடுமா? வலி, ரணம், கம்மிய குரலோடு முனகிக் கொண்டிருந்தாள். கூடவே மருத்துவம் பார்த்த பெண்மணி இன்னும் சில பெண்கள், அறைக்கு பின்பக்கம் அரண்மனை மருத்துவர் நின்று கொண்டிருந்தார்.

எங்கே என் மகன்? குழைந்தையை வாரி அணைக்க ஓடினார் மன்னர் பிலிப். குழந்தையின் முகத்தைப் பார்த்தார். இளமஞ்சள் நிறம், உடலும் அதே நிறம் தான் மெல்லத் தொட்டு பார்த்தார். “என் மகனே அலெக்சாண்டர்”

மன்னர் பிலிப் வாய் திறந்து சொன்ன பிறகு தான் ஒலிம்பியஸ் கண்களை திறந்து பார்த்தாள். பிலிப் குழந்தையே வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். இன்றைக்கு என்ன திகதி? பிலிப் கேட்டார். “356 யூலை 26” தளபதி பதில் சொன்னார்.

“என் மகன் வீராதி வீரனாக வர வேண்டும்”

சீறுவன் அலெக்சாண்டர்

கதைகளில் வரும் வீர மன்னர்களைப் போல் தானும் வாளை எடுத்து வீச வேண்டும். கத்தியை சுழற்ற வேண்டும், என்றெல்லாம் அவன் ஆசைப் படுகின்றான் என்பதை பிலிப்பால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. மகன் பேசுவதைக் கேட்க கேட்க மன்னர் பிலிப்பின் உள்ளத்தில் உற்சாக ஊற்று...

மகனுடைய விருப்பமே தன்னுடைய தாகவும் இருந்ததால் வீர விளையாட்டுக்கள், பயிற்சிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தார். வீர விளையாட்டுக்கள் என்றால் “அந்த வயதுக்கு ஏற்ற வாள்பயிற்சி, வில்பயிற்சி, மற்போர், குத்துச்சண்டை” போன்ற சாகசங்களில் ஆர்வம் பொங்க பயிற்சிகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டான் அலெக்சாண்டர்.

தன்னுடைய நண்பனோடு வாள் பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தான் அலெக்சாண்டர். பெயருக்குத்தான் அது பயிற்சியே தவிர உண்மையில் அது ஒரு போட்டியாக நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்த வழியாக வந்த மன்னர் பிலிப் போட்டியைக் கவனித்தார். போட்டி வீராவேசமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது. நின்ற இடத்தை விட்டு நகராமல் போட்டியை ரசிக்க ஆரம்பித்தார், உன்னிப்பாக இன்னும் ஓரிரு நிமிடங்களில் வெற்றி அலெக்சாண்டருக்கு என்கிற மாதிரி நிலைமை. போட்டி மும்முரத்தில் இருந்த அலெக்சாண்டர் ஒரு கணத்தில் நண்பருடைய கண்களைப் பார்த்தான்.

“என்னை விட்டு விடு இந்த முறை நான் யெயித்து விடுகிறேன், விட்டுக் கொடுத்து விடு” நண்பனுடைய பார்வை அப்படித்தான் பேசியது. இதற்கு முன்னர் நடைபெற்ற பல போட்டிகளில் அலெக்சாண்டர் தான் வென்றிருந்தான். இந்த முறை மட்டும் ஏன் நண்பன் வெற்றி பெறக் கூடாது? சட்டென்று தன்னுடைய வேகத்தை குறைத்தான் அலெக்சாண்டர்.

போட்டி சமநிலையை அடைந்தது. சில நொடிகளில் வெற்றி நண்பன் பக்கம் போனது. அலெக்சாண்டரின் நண்பன் தான் வெற்றி யாளன். குரு அறிவித்தார். “மகனே அலெக்சாண்டர்” தந்தையின் குரல் வந்த திசையை திரும்பிப் பார்த்தான் அலெக்சாண்டர் “வெற்றியை யாருக்காவும், எதற்காகவும், விட்டுக் கொடுக்காதே அதைப் புறக்கணித்தால் அது உன்னைப் புறக்கணித்து விடும், சரியா?” “சரி” என்பது போல் தலையை அசைத்துக் கொண்டான் அலெக்சாண்டர். தந்தையின் கூற்று அவன் மனத்திரையில் பதிந்தது.

வாள் வீசும் திறனும், குதிரை ஏறும் ஆற்றலும் இருந்தால் மாத்திரம் போதாது. அறிவிலும் தன்னுடைய வாரிசு சிறப்பு பொருந்தியவனாக வளர வேண்டும் என்று அமைச்சர்களிடம் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருந்தார் மன்னர் பிலிப். அலெக்சாண்டரை யாரிடம் பாடம் பயில அனுப்பலாம்? மன்னர் பிலிப் நிறைய யோசித்தார். பல பேரிடம் ஆலோசனை கேட்டார்.

லியோனிடஸ் மிகச் சிறந்த புத்தி மான், தேர்ந்த கல்வியாளர், அற்புதமான இலக்கிய வாதி இப்படி அமைச்சரவை சகாக்கள் சொல்லி நிறையக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார் மன்னர் பிலிப்.... அவரையே மகனுக்கு குருவாக நியமிக்க முடிவு செய்தார் மன்னர் பிலிப்.

தாய் ஒலிம்பியசுடன் அரண்மனை முற்றத்தில் அமர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார். அலெக்சாண்டர். அவர்களை நோக்கி வேகமாக வந்தார் மன்னர் பிலிப், இதைக் கவனித்த ஒலிம்பியசும் அலெக்சாண்டரும் விருட்டென எழுந்து கொண்டனர். “அலெக்சாண்டர் நாளைமுதல் உன்னுடைய ஆசிரியர் மரியாதைக் குரிய லியோனிடஸ் அவரிடம் தான் எல்லாப் பாடங்களையும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்...”

சொன்னபடியே மறுநாள் லியோனிடஸ் அரண்மனைக்கு வந்தார். வந்த நிமிடத்தில் இருந்தே பல பாடங்கள் தொடங்கி விட்டன. நல்ல பழக்க வழக்கங்கள், உணவு முறைகள், பொது அறிவு, உலக அறிவு, இலக்கணம், இலக்கியம் என்று அலெக்சாண்டரின் வயது மற்றும் முதிர்ச்சிக்கு தகுந்தவாறு ஒவ்வொன்றாக சொல்லிக் கொடுக்கத் தொடங்கினார்.

முதலில் அறிவை விதைப்பதைக் காட்டிலும் ஆரோக்கியத்தை வளர்ப்பதிலேயே லியோனிடசின் கவனம் இருந்தது. அலெக்சாண்டருக்கு சத்தான காய், கறிகள், பழங்கள், உணவு வகைகளை வயதுக்குத் தகுந்தவாறு கொடுக்க வேண்டுமென

அரண்மனை சமையல் காரர்களுக்கு உத்தர விட்டிருந்தார். லியோனிடஸ் சகலவிதமான பயிற்சிகளையும் அலெக்சாண்டருக்கு வழங்கி புடம் போட்டு வந்தார். அலெக்சாண்டருக்கு எட்டு வயது ஆன போது அடிப்படை பாடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வாய் விட்டு படிப்பது, ஒப்புவிப்பது, எழுதுவது எல்லாமே அப்போது தானே ஆரம்பமாயின.

ஒரு நாள் ஏதோ நினைவுக்கு வந்தவராக அலெக்சாண்டரை அவசரமாக அழைத்தார் மன்னர் பிலிப் அடுத்த நொடியே தந்தைக்கு முன்னால் வந்து நின்றான் அலெக்சாண்டர். “அலெக்சாண்டர் உன்னை ஒரு இடத்திற்கு அழைத்து செல்ல இருக்கிறேன். வருகிறாயா? எப்போது போகலாம் தந்தையே? இதோ இப்போதே, இந்த நிமிடமே கிழம்பலாம்...” இருவரும் நடக்கத் தொடங்கினர், அரண்மனையின் பின்பக்கம் இருக்கின்ற அறைக்கு அழைத்துச் சென்றார் பிலிப். இருவரும் ஆளுக்கொரு ஆசனத்தில் அருகருகே அமர்ந்தனர். முதலில் மன்னர் பிலிப் தான் பேசத் தொடங்கினார்.

“கிழக்குத்திசையில் ஒரு வளமான நாடு இருக்கிறது அதன் பெயர் இந்தியா. இராமாயணம் என்கிற வீர காவியம் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. வைரங்களும், மரகதங்களும், மாணிக்கங்களும் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. வற்றாத ஜீவ நதியாக இருக்கின்ற கங்கை அங்கு தான் இருக்கின்றது. அது தான் என் கனவு தேசம். அதை வெற்றி கொள்ள வேண்டும்.”

மன்னர் பேசப் பேச அலெக்சாண்டருக்கு ஆச்சரியத்தில் புருவங்கள் உயர்ந்தன. மீண்டும் மன்னரே பேசினார். “ஒரு வேளை என்னால் அதை அடைய முடியாத பட்சத்தில் நீ தானே அதை சாதிக்க வேண்டும். நீ மட்டும் தான் அதை சாதிக்க முடியும். வெறும் பணத்துக்காகவோ, நகைக்காகவோ, நாடு பிடிக்கும் நோக்கத்திற்காகவோ இதைச் சொல்கிறேன் என்று நினைத்து விடாதே. நம்முடைய வீரம் பறைசாற்றப்பட வேண்டும். இந்திய கலாசாரத்தை நம்முடைய மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்க வேண்டும். இந்த இரண்டும் தான் என்னுடைய நோக்கங்கள்.” தந்தையிடம் இருந்து வரும் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் உன்னிப்பாக கவனித்துக் கொண்டிருந்தான் அலெக்சாண்டர். அவர் பேசி முடித்ததும் அலெக்சாண்டர் சொன்னார்.

“தந்தையே உங்களுடைய கனவை பூர்த்தி செய்வது என்னுடைய கடமை. அதற்காக கடுமையான உழைப்பை செலவிடத் தயாராக இருக்கிறேன்” அன்று முதல் இந்தியா பற்றிய நினைவாகவே இருந்தது அலெக்சாண்டருக்கு! எப்படி இருக்கும் அந்த நாடு? அங்குள்ள மனிதர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள்? பெரும் வீரர்களா? இந்திய மன்னர்களின் போர் முறை எப்படி இருக்கும்? ஆயுதங்கள்...? யோசித்துக் கொண்டே தூங்கிப் போனான். அவனது கனவுக் குதிரை இந்தியாவை நோக்கி சென்று கொண்டிருந்தது.

அடங்காச் சூதிரை

மசிடோனிய மன்னர் பிலிப் அவசரமாக கிளம்பிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அவரது மகன் அலெக்சாண்டர் வந்தான். “வா அலெக்சாண்டர் என்ன விஷயம் அதிகாலையில் வந்திருக்கிறாய்?, “உங்களைப் பார்த்துப் பேச வேண்டும் போல் இருந்தது” அப்படியா? “நான் ஒரு குதிரைப் போட்டியை காண்பதற்காக சென்று கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடன் வந்தால் வழியில் பேசலாம்” தாராளமாக, “ஐந்தே நிமிடங்களில் தயாராகி வந்து விடுகிறேன்”

இதற்காகவே காத்துக் கொண்டிருந்தவன் போல் துள்ளிக் குதித்து ஓடினான் அலெக்சாண்டர். சில நிமிடங்களில் தயாராக வந்து மன்னர் பிலிப் முன் நின்றார். இருவரும் புறப்பட்டனர். போட்டி நடக்கும் மைதானம் யனத்திரளால் நிரம்பியிருந்தது. சுட்டெரிக்கும் வெயில் வேறு..., “உங்களில் யாருக்காவது தைரியம் இருந்தால் இந்தக் குதிரையை அடக்கிக் காட்டுங்கள்”

திமிறிக் கொண்டிருந்த அந்தக் குதிரைக்கு பக்கத்தில் நின்றபடி அலட்சியமாக சவால் விட்டுக் கொண்டிருந்தார் அந்தக் குதிரைக்கு சொந்தக்காரர். தெஸ்ஸாலி நாட்டைச் சேர்ந்த அந்தக் குதிரையின் பெயர் பியூசிபேலஸ்... மிகப்பெரிய மைதானம் அது.

நட்ட நடுவே கம்பீரமாக நின்று கொண்டிருந்தது அந்தக் குதிரை. தொடையைத் தட்டிக் கொண்டு ஆர்வத்துடன் குதித்த பத்துப்பேரை சற்று முன்னால் தான் அடித்து வீழ்த்தியிருந்தது. மன்னர் பிலிப், மகன் அலெக்சாண்டருடன் சென்று சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தார். “வீரத்தின் விளை நிலமான மசிடோனியாவில் ஒரே ஒரு மெய்யான வீரன் கூட இல்லையா?” கூட்டத்தைப் பார்த்து உறுமினார் குதிரையின் உரிமையாளர். கூச்சல் முற்றிலுமாக அடங்கி இருந்தது. மன்னர் பிலிப்பின் முகத்தில் கவலை ரேகைகள். தந்தையை ஒரு முறை நிமிர்ந்து பார்த்தார் அலெக்சாண்டர்.

“தந்தையே! நான் குதிரையை அடக்கட்டுமா?” பிலிப் தன் மகனைப் பார்த்துச் சிரித்தார். அவன் திரும்பவும் கேட்டான். “நான் விளையாட்டாக சொல்லவில்லை நிசமாகவே அடக்குகிறேன். அனுமதி கொடுங்கள்.” குதிரையின் கால்கள் எப்படி இருக்கும்? தன்னுடைய சக்தியைத் திரட்டிக் கொண்டு ஒரு உதை உதைத்தால் உடலில் எத்தனை மோசமான காயம் ஏற்படும் என்பதெல்லாம் அவனுக்கு தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. தன்னுடைய கால்களால் மண்ணைத் தூற்றி விட்டால் அதன் பின்னர் உயிருக்கு உத்தரவாதமே இல்லை என்கிற விடயம் அவனுக்கு எப்படித் தெரிந்திருக்கும்? வெறுமனே குதிரையேற்றம் பழகி விட்டால் போதுமா என்ன? அதுவும் பழகிய குதிரையில் ஏறி சவாரி செய்தவன் தானே? ஆர்வக் கோளாறினால் கேட்கின்றான் என உள்ளுக்குள் சிரித்துக் கொண்டார் மன்னர் பிலிப்...

ஆனாலும் தன்னுடைய வற்புறுத்தலை கொஞ்சம் கூட குறைத்துக் கொள்ளவில்லை அலெக்சாண்டர். மீண்டும் கேட்டான். மீண்டும் மீண்டும் தந்தையின் மனம் கசியும் வரை மன்னரின் தலை சம்மதம் என்று சொல்லித் தலை அசையும் வரை...,

“சரி நீ மட்டும் அந்தக் குதிரையை அடக்கி விட்டால் அந்தக் குதிரையை வாங்கி உனக்கே பரிசாக தருகிறேன். அனுப்பி விட்டார் ஆனால் உள்ளுக்குள் உதறல் மன்னருக்குத் தான். அவன் குதிரையை அடக்கத் தேவையில்லை. அடிபடாமல் திரும்பி வந்தாலே போதும். கடவுளைப் பிரார்த்தனை செய்த படியே மைதானத்துக்குள் அனுப்பி வைத்தார். மன்னர் பிலிப் சுற்றிலும் இருந்த போர் வீரர்களை ஒருமுறை பார்த்தார். அவர்கள் நிமிர்ந்து நின்று கொண்டனர். ஏதாவது பிரச்சினை என்றால் உத்தரவிற்காக காத்திருக்காமல் களத்தில் குதித்து அலெக்சாண்டரை காப்பாற்ற வேண்டும் என்பது தான் மன்னருடைய பார்வைக்கு அர்த்தம். அதை ஆமோதிப்பது போலவே நிமிர்ந்து தாங்கள் தயாராக நிற்கிறோம் என்று மன்னருக்கு உணர்த்தினார்கள்.

இதுபோன்ற குறிப்பால் உணரும் சங்கதிகள் மசிடோனியாவில் அதிகம் அமுலில் இருந்தன. அரண்மனையிலும் சரி, யுத்த களத்திலும் சரி சமிக்ஞைகள் பிரதான இடம் வகித்தன. இப்போது மைதானத்தில் இறங்கியிருந்தான். அலெக்சாண்டர் குதிரையை நெருங்கினான். வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்தான். குதிரையின் பளபளக்கும் சருமத்தில் தன் விரல்களை ஓட விட்டான்.

முரட்டுத் தனமாக அதை பிடித்து இழுக்கவில்லை. தாவி அதன் முதுகில் ஏறவில்லை. ஒரு முறை அந்தக் குதிரையை சுற்றி வந்தான். பிறகு அந்தக் குதிரையை தொட்டு தொட்டு மெல்ல எதிர்த் திசையில் திருப்ப முயற்சி செய்தான். கூடியிருந்த அத்தனை பேருக்கும் ஆச்சரியம். என்ன செய்கிறான் இவன்?

அப்படியே நகர்த்தி நகர்த்தி வெளியில் கொண்டு வந்து விடப்போகிறானா? அரண்மனைத் தோட்டத்தில் கட்டி வைத்து விளையாடப் போகிறானா? சிறுவர்கள் பங்கேற்கும் விளையாட்டா இது? மாபெரும் வீரர்கள் வீரபத்திரர் வம்சத்தவர் எல்லாம் சரிந்து விழுந்திருக்கிறார்கள். ஒரு சிறுவனா அடக்கப் போகிறான். அந்தச் சண்டிக்குதிரையை? என்ன செய்வது? மன்னருடைய வாரிசு வாய் விட்டு சிரித்தாலும் தலையே போனாலும் ஆச்சரியப் படுவதற்கு இல்லை. ஆரவாரம், கூச்சல், ஆர்ப்பாட்டம், அலெக்சாண்டரின் கவனம் குதிரை மீது மட்டுமே இருந்தது. சுற்றிலும் உள்ள கூட்டம், மன்னரான தந்தை, இதற்கு முன்னால் தோற்று அடிவாங்கி நிற்கும் வீரர்கள் எதைப் பற்றியும் சிந்திக்கவில்லை அவன்.

சில நொடிகளில் அந்த குதிரையை எதிர்த் திசையில் தடுத்து நிறுத்தினான். பிறகு ஒரே தாவு மின்னல் வேகத்தில் குதிரை மீது ஏறி விட்டான். ஆ! என் மகனே! வாய் விட்டு கூய்ச்சல் போட்டு விட்டார் மன்னர் பிலிப்... அரங்கத்தில் இருந்த அத்தனை பேரும் துள்ளி எழுந்தார்கள்.

அந்த குதிரையின் மீது இருந்த படியே மைதானம் முழுவதையும் ஒரு முறை சுற்றி வந்த பிறகு சர்வ சாதாரணமாக தாவிக் குதித்து இறங்கினான் அலெக்சாண்டர். மன்னர் பிலிப் ஓடோடி வந்து “மகனே! என் சமத்து என்ன செய்தாய்? எப்படிச் செய்தாய்? சொல் சொல்.” தோள்களை குலுக்கிக் கொண்டே பதிலளித்தான் அலெக்சாண்டர். “அப்பா அந்த குதிரை வேண்டுமென்றே சண்டித்தனம் செய்யவில்லை சூரிய ஒளி அதன் கண்ணில் விழுந்து அதை வெறி கொள்ள செய்திருக்கிறது. குதிரையை எதிர்த் திசையில் செலுத்தினேன். ஒத்துழைத்தது அவ்வளவு தான்”.

குதிரை அடக்குவதை வேடிக்கை பார்க்க வந்த அலெக்சாண்டர் மாவீரர் அலெக்சாண்டராக உருமாறத் தொடங்கியது அந்தப் புள்ளியில் இருந்து தான்.

குதிரை மட்டும்

சாதனைகள் செய்வதால் பரிசு கிடைப்பது தவிர்க்க முடியாத நிகழ்வு. கொடுத்த வாக்கின்படி பியூசிபேலஸ் குதிரையை அடக்கியதற்காக அலெக்சாண்டருக்கு அன்பு பரிசு ஒன்றைக் கொடுத்தார். மன்னர் பிலிப். “உன்னுடைய சாதனைக்கு அரசையே உன்னிடத்தில் ஒப்படைக்க வேண்டும். அதுவே கூட சிறிய பரிசுதான் இப்போதைக்கு குதிரை மட்டும்” தந்தையின் அன்புப் பரிசான பியூசிபேலஸ் குதிரையை அன்போடு வாரி அணைத்துக் கொண்டான் அலெக்சாண்டர்.

சில நிமிடங்களுக்கு முன் பெரும் யனத் திரளையே மிரளவைத்த குதிரை, செல்லம் கொஞ்சிக் கொண்டு அலெக்சாண்டரின் அருகில் நின்றிருந்தது. அலெக்சாண்டர் குதிரையை அடக்கிய சம்பவத்தை அட்சரம் பிசகாமல் காட்சி வாரியாக லியோனிடஸிடம் விவரித்தார் மன்னர் பிலிப். பூரிப்பாக இருந்தது லியோனிடசுக்கு, ஆனாலும் அவருடைய முகத்தில் லேசான சோக ரேகைகள், பதறிய மன்னர் என்ன ஏது என்று விசாரித்தார். தனக்கிருக்கும் வேலைப்பளு காரணமாகத் தொடர்ந்து இந்த வீரமகனுக்கு கல்விப் பயிற்சி அளிக்க முடியாத நிலைமை என்றும் அருள் கூர்ந்து தனக்கு விடை தருமாறும் வேண்டினார்.

அலெக்சாண்டரின் முதல் குரு லியோனிடஸ் வேறு வழியில்லை, சரியென்று தலையாட்டினார் மன்னர் பிலிப்.

அலெக்சாண்டரின் எதிர்காலம் மற்றும் கல்வி குறித்த தீவிர சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார். அலெக்சாண்டருக்கு ஏராளமான திறமைகள் இருக்கின்றன. ஆசிரியர் இல்லை என்கிற காரணத்துக்காக அவனுடைய திறமைகள் ஒருங்கிணைக்கப்படாமல் வீணாகி விடக்கூடாது. என்பதில் தெளிவாக இருந்தார். அதற்கு ஒரே தேவை ஆசிரியர் அதுவும் சிறந்த ஆசிரியர். தகுதியான ஒருவரைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் இறங்கினார் பிலிப். அப்போதுதான் அரிஸ்ரோட்டில் என்கிற மேதையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள் அமைச்சர்கள். அவர் தற்போது எங்கிருக்கிறார்? என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதை உடனடியாக அறிந்து தகவல் கொடுக்குமாறு வீரர்களுக்கு உத்தரவிட்டார் மன்னர் பிலிப்.

சிந்தனைச் செம்மல் அரிஸ்ரோட்டில்

அரிஸ்ரோட்டில், பிளேட்டோ வழிவந்த சிந்தனைச் செம்மல், பிளேட்டோ விட்டுச் சென்ற பணிகளை நிறைவேற்றிய தர்க்க மேதை, அரிஸ்ரோட்டில் மசிடோனிய நாட்டின் ஏசியன் கடற்கரையின் வடமேற்கு பகுதியில் அமைந்த ஸ்டேஜிரா எனும் இடத்தில் பிறந்தார். இவர் வாழ்ந்து வளம் சேர்த்த காலம் கி.மு 384 முதல் 322 வரை. மசிடோனிய மன்னர் பிலிப் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க மாவீரன் அலெக்சாண்டருக்கு குருவானார்.

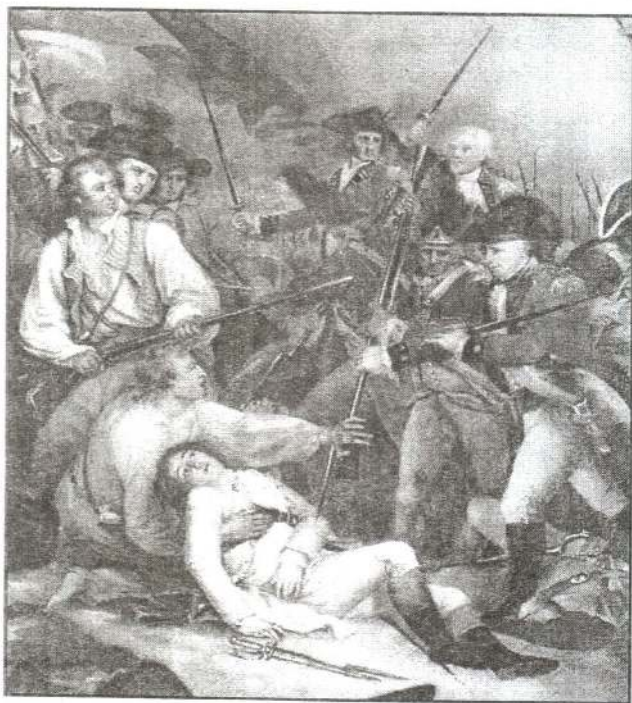
“தத்துவ வாதியின் கைகளில் அரசு வருவதை விட, ஒரு அரசனை தத்துவ வாதியாக மாற்றுவது எளிது என்று அவருக்கு பட்டதால் அலெக்சாண்டரை

பின்னாளில் உலகம் வியந்து போற்றும் அளவுக்கு உயர்ந்த மாவீரன் ஆக்கினார். உன் தந்தை பிலிப் ஒரு காலத்தில் தீப்ஸில் பிணைக் கைதியாக இருந்தார். அவர் தனது திறமையால் மசிடோனியாவுக்கு மன்னனாக முடிந்திருக்கிறது.

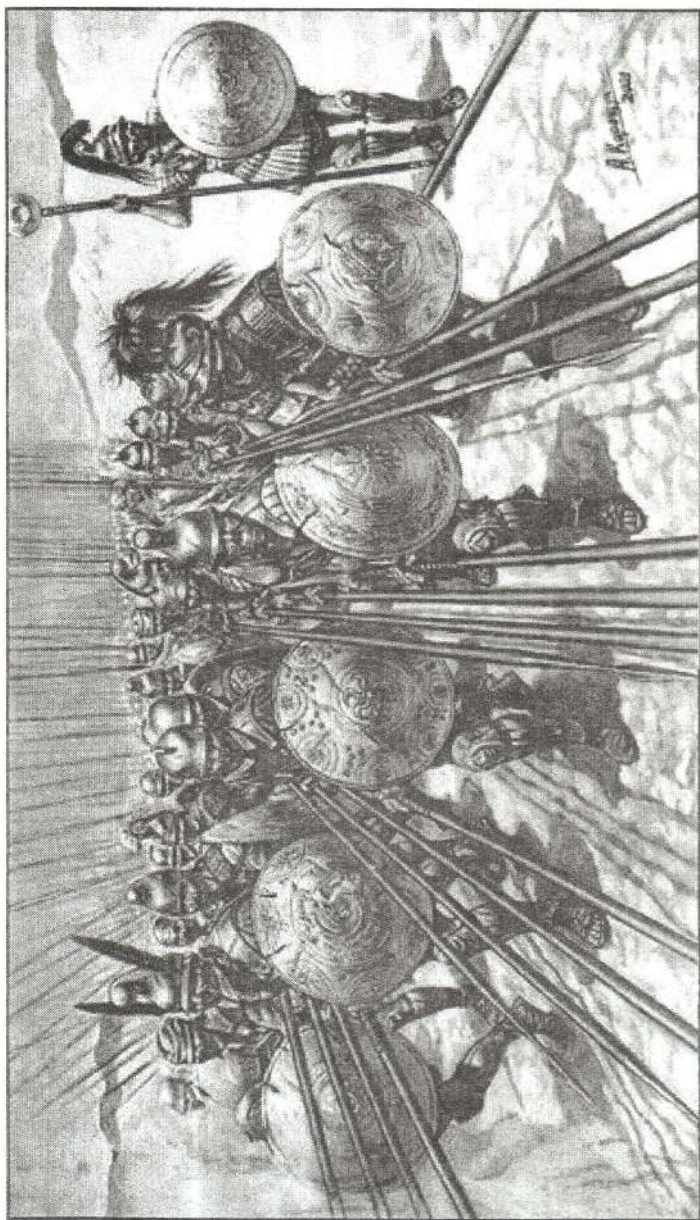
எதென்ஸின் ஆளுகையில் இருந்த பல குட்டி இராட்சியங்களை தன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்திருக்கிறார். இப்போது அவரது குடையின் கீழ் ஒரு கிரேக்க அரசு நிர்மாணிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவரது சாதனைகளை நீர் முறியடிக்க வேண்டும். அவர் உருவாக்கியது வெறும் கிரேக்க அரசை மட்டும் தான்... நீயோ ஓர் உலக அரசை நிர்மாணிக்க வேண்டும்” என்றெல்லாம் கூறி அவனுள் வெறியைத் தூண்டினார். கடும் பயிற்சிகளாலும், போர்த் தந்திர முறைகளாலும் தன்னை அவன் வளர்த்துக் கொள்ள உதவினார்.

ஹோமரின் காவியமான “இலியட்டை அவன் கையில் கொடுத்து” “இதை தினமும் படி” என்றார். அவனைப் போல் நீ எல்லா தேசங்களையும் வெல்ல வேண்டும், என்று கட்டளையிட்டார். இலியட்டை அலெக்சாண்டர் எப்போது அரிஸ்ரோட்டலிடமிருந்து பெற்றானோ, அன்று முதல் தினமும் படிக்க ஆரம்பித்தான். இலியட் காவியத்தில் வரும் காவிய நாயகன் அகிலஸாகத் தன்னை உணர்ந்தான் அலெக்சாண்டர். அந்த நூல் அனேகமாக அவனுக்கு ஒரு வரைபடம் போலவே பயன்பட்டது. இலியாத்தில் வரும் ஊர்கள், சாலைகள் எல்லாம் அவனுக்கு மனப்பாடமாகத் தெரியும்.

அரிஸ்ரோட்டிலிடம் பெற்ற பயிற்சியின் முடிவில் அலெக் சாண்டர் முழுமனிதன் ஆனான் . அரிஸ்ரோட்டிலிடம் ஆசி பெற்றுக் கொண்டு ஆகாடமியில் இருந்து விடை பெற்றான் . அரண்மனைக்கு வந்த அலெக்சாண்டருக்கு சில நாட்களிலே இரண்டு பதவிகள் மன்னர் பிலிப்பால் வழங்கப்பட்டது. மகனுக்கு பொறுப்பு கொடுத்து விட்டு ஓய்வு ஒழிச்சல் இல்லாமல் போர்க்களத்திலேயே இருந்தார் மன்னர் பிலிப். எப்போது பார்த்தாலும் போர், யுத்தம் சண்டை என்று பிலிப் இருந்ததால் அலெக்சாண்டரின் கவனம் ஆட்சி, நிர்வாகத்தின் மீது திரும்பியது.

முதல் போர்

மன்னர் பிலிப்பின் ஆளுகையில் இருக்கும் நாடுகளில் ஒன்று “மேடி”. (தற்போதைய தென்மேற்கு பஸ்கேரியா) எத்தர்கள் நிறைந்திருக்கும் தேசம், வழக்கமாக தான் வெற்றி கெள்ளும் நாடுகளில் எல்லாம் தன்னுடைய பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு ஆட்சி செய்வது மன்னர் பிலிப்பின் வழக்கம். அதற்காக நம்பிக்கைக்குரிய நபர்களை தேர்வு செய்வதற் கென்றே நிறைய யுத்திகளைக் கையாண்டவர் பிலிப்.

அப்படித்தான் மேடி நாட்டுக்கு மன்னர் பிலிப்பின் பிரதிநிதி ஒருவன் நியமிக்கப் பட்டிருந்தான். மன்னர் பிலிப் பைஸாண்டியம் என்கிற நகரைக் கைப் பற்றும் முயற்சியில் போர்க்களம் சென்றிருப்பதும் மன்னரின் மகன் அலெக்சாண்டருக்குப் பதவிகள் தரப்பட்டிருப்பதும் செவி வழிச் செய்தியாக மேடி நாட்டுக்கு சென்றது. விடயத்தை கொஞ்சம் குறுகிய கோணத்தில் யோசித்தான் மன்னர் பிலிப்பின் பிரதிநிதி.

மன்னர் பிலிப் எங்கோ தூர தேசத்தில் இருக்கிறார். மசிடோனியாவில் இளவரசர் அலெக்சாண்டர் தான் இருக்கிறார். அனுபவம் இல்லாத பாலகன். எதற்காக நாம் அடிமைக் காற்றையே சுவாசித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். பேசாமல் ஒரு ஆட்டம் ஆடிப்பார்த்து விடலாம். இழப்பதற்கு எதுவும் இல்லை.

முடிவு செய்து விட்டான் பிலிப்பின் பிரதிநிதி. நம் பிக் கைக் குரியவன் என்று பிலிப் பால் நம்பப்பட்டவன். நம்பிக்கைக்கும் அவநம்பிக்கைக்கும் இருக்கும் வித்தியாசம் சம்பந்தப்பட்ட நபர் இருக்கும் வித்தியாசம் தூரத்தை பொறுத்து தானே நிர்ணயிக்கப்படுகிறது? தன்னுடைய ஆள், அம்பு, சேனைகளை அழைத்தான். ஏதாவது செய்ய வேண்டும். எங்களுக்கு இறக்கைகள் முளைத்து விட்டன என்பதனை மன்னர் பிலிப்புக்கு தெரியப்படுத்துவது போல் இருக்க வேண்டும். என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள் அது மன்னர் பிலிப்பின் காதுகளை எட்ட வேண்டும். கலவரத்தை தொடங்குங்கள்,

நள்ளிரவில் கலவரம் தொடங்கியது. நேரடியாக மசிடோனியாவுக்குள் புகுந்து கோட்டை முதல் குளக்கரை வரை அத்தனையையும் கைப்பற்ற வேண்டும் என்பது தான் கலவரக்காரர்களின் திட்டம். சொத்துக்கள் தீவைக்கப்பட்டன. வீடுகள் கொள்ளை போகத் தொடங்கின. எங்கு பார்த்தாலும் வன்முறை, தகராறு, விஷயம் அலெக்சாண்டருக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. அடுத்து என்ன செய்வது? என்று எல்லோரும் குழம்பிப் போய் நின்று கொண்டிருக்க அலெக்சாண்டர் மாத்திரம் கொஞ்சமும் பதற்றமில்லாமல் இருந்தார்.

“ஆகா! என்ன அற்புதமான வாய்ப்பு இதற்காகத் தானே இத்தனை நாள் காத்துக் கொண்டிருந்தேன்” அலெக்சாண்டரின் சிரிப்பு அரண்மனைச் சுவர்களில் எதிரொலித்தது.

அமைச்சர்களுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. தளபதிகள் திகைத்துப் போய் பார்த்தார்கள். எவ்வளவு பெரிய ஆபத்து காத்திருக்கிறது. மன்னர் நாட்டில் இல்லை, இவர் என்னடா என்றால் கொஞ்சமும் கவலைப்படாமல் அற்புத வாய்ப்பு என்று சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். என்ன தான் இருந்தாலும் சிறு பிள்ளை தானே! அலெக்சாண்டர். அடுத்து என்ன செய்யப் போகிறார்? இதுதான் எல்லோருடைய மனதையும் குடைந்த கேள்வி. ம், படைகள் தயாராகட்டும், மேடி நாட்டை நோக்கி விரைந்து செல்லட்டும். உரத்த குரலில் உத்தரவிட்டார் அலெக்சாண்டர்.

இளவரசரே சொல்லி விட்டார் இதற்கு மேல் யோசிக்க நேரமில்லை. அது ராயதுரோகம். மேடி நாட்டை நோக்கி மின்னல் வேகத்தில் புறப்பட்டன மசிடோனிய படைகள். கலகக்காரர்கள் மீது அதிரடித் தாக்குதல் நடத்துவது அதன் மூலம் அவர்களை நிலைகுலைய வைப்பது இரண்டும் தான் அலெக்சாண்டரின் திட்டங்கள். அதற்கு சரியான தேர்வு குதிரைப் படை தான். முடிவு செய்தார் அலெக்சாண்டர்.

புழுதியை கிளப்பிக் கொண்டு மசிடோனியக் குதிரைகள் நடத்திய தாக்குதலில் கலகக்காரர்கள் சிதறி ஓடினார்கள், சின்னாபின்னமானார்கள். மேடி நாட்டு கலகக்காரர்கள் படை மளமளவெனச் சரியத் தொடங்கியது. தாக்குதல் கடுமையாக இருந்ததால் எதிரிகள் கொல்லப்பட்டனர். சிலமணி நேரங்களில் கலவரம் அடங்கியது. இல்லை அடக்கப்பட்டது.

இது அலெக்சாண்டரின் முதற் போர் வெற்றி. உற்சாகத்தில் வானத்தை நோக்கி கடவுளுக்கு நன்றி சொன்னார் அலெக்சாண்டர். தன்னுடைய வெற்றியை பதிவு செய்ய விரும்பிய அலெக்சாண்டர் மேடி நாட்டின் பெயரை மாற்றி விட்டு தன்னுடைய பெயரை சூட்டினால் என்ன? என்று நினைத்து மேடி நாட்டுக்கு “அலெக்சாண்ட்ரா” என்று பெயர் மாற்றிய அலெக்சாண்டர் உற்சாகம் கொப்பளிக்க நின்றார். வெற்றி வீரனை வரவேற்பதற்காக மசிடோனியாவின் எல்லையிலே கூடியனர் மக்கள்.

“வெற்றி வீரர் அலெக்சாண்டர் வாழ்க! என்று வாழ்த்திக் கோசமிட்டனர். தந்தைக்கு விடயம் தெரிந்தால் எவ்வளவு குதூகலிப்பார். அரிஸ்டோட்டில் கேள்விப்பட்டால் எவ்வளவு மகிழ்வார். அன்னை ஒலிம்பியசுக்கு எவ்வளவு பெருமையாக இருக்கும்.

பைஸாண்டியப் போர்க்களத்தில் இருந்த மன்னர் பிலிப்பிற்கு அலெக்சாண்டரின் முதல் வெற்றி தேனாக இனித்தது. அலெக்சாண்டர் மண்டியிட்டு அமர்ந்து மண்ணை எடுத்து உள்ளங் கையில் வைத்து பார்த்தார். பரவசம், பேரானந்தம், முதல் காதல், முதல் முத்தம், முதல் ஸ்பரிசம், முதல் வெற்றி எல்லாமே, பரவசம் தரக்கூடிய விஷயங்கள் அல்லவா? அலெக்சாண்டரின் வெற்றியை எல்லோரும் மகிழ்ச்சி பொங்க பேசிக்கொண்டிருக்க சிறுபிள்ளைகள் எல்லாம் கிரேக்கர்களிடம் விளையாடக் கூடாது என்று ஒரு குரல் மசிடோனியாவில் பதற்றத்தை கொண்டு வந்தது.

குரலுக்கு சொந்தக்காரர் யாரென்று விசாரித்ததில் அவருடைய பெயர் டெமாஸ்தனிஸ் என்பதும், கிரேக்கம் அருளிய அற்புதமான பேச்சாளர் என்பதும் தெரிய வந்தது. வசீகரம் மிக்க அவருடைய வார்த்தைகளுக்காக என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து தருவதற்கு கிரேக்க மன்னர்கள் காத்திருக்கிறார்கள் என்பதும் அலெக்சாண்டருக்கு புரிந்தது. அதேசமயம் கிரேக்கர்கள் தான் உலகிலேயே உயர்ந்தவர்கள், மசிடோனியர்கள் மட்டமானவர்கள் என்கிற அவருடைய குறுகிய சிந்தனைகளும் அலெக்சாண்டரின் கவனத்துக்கு வந்தன.

மனதுக்குள் சிரித்துக் கொண்டார் அலெக்சாண்டர். இவ்வளவு விரைவாக இரண்டாவது வெற்றி மாலை என் கழுத்தில் விழுமென்றால் அதை யாரால் தடுக்க முடியும். அதற்கு காரண கர்த்தாகவாக மாமேதை டெமாஸ்தனிஸ் மாற விரும்பினார் என்றால் அதை விட வேறு என்ன சந்தோசம் இருக்க முடியும்? என்று சொல்லிக் கொண்டே போருக்கு தயாராக உத்தரவிட்டார் அலெக்சாண்டர். டெமாஸ்தனிஸ் இருக்கும் கிரேக்க நாட்டுக்கு புறப்பட்டது மசிடோனியப் படை. வெற்றி தேவதை இந்த முறையும் அலெக்சாண்டர் பக்கம் தான். எதிர் பார்த்ததை விட குறுகிய காலத்திலேயே முடிந்து விட்டது யுத்தம். அதை யுத்தம் என்று கூட சொல்லத் தேவையில்லை சின்னச் சண்டை அல்லது கைகலப்பு என்று சொல்லலாம். தொடர்ச்சியாகக் கிடைத்த இரண்டு வெற்றிகள் மன்னர் பிலிப்பை பூரிப்படைய வைத்திருந்தன. அப்போது அலெக்சாண்டருக்கு வயது பத்தொன்பதை தொட்டிருந்தது.

மன்னர் பிலிப்பின் மகள் திருமண விழா ஏற்பாடுகள் ஆடம்பரமாக நடந்து கொண்டிருந்தது. அக்கம் பக்கத்து தேச மன்னர்கள் ராணிகள், பெரும் செல்வந்தர்கள், சீமான்கள், சீமாட்டிகள், நண்பர்கள் உறவினர்கள் எல்லோரும் வந்திருந்தார்கள். மசிடோனிய நகரமே விழாக் கோலத்தில் யொலி யொலித்து கொண்டிருந்தது.

மன்னர் பிலிப் மண்டபத்துக்குள் நுழைந்தார். எல்லோரையும் முகம் மலர வரவேற்றார். அப்போது ஓர் கண்ணீர் குரல் அவருக்கு பின்னால் கேட்டது. “எங்கே போகிறாய் பிலிப், எனக்கு பதில் சொல்லி விட்டுப் போ...” ஏற்கனவே பதில் சொல்லி விட்டேன். புரியவில்லை. “உன்னை உயிரோடு நடமாட விட்டிருப்பது தான் தகுந்த பிராயச்சித்தம்” பிலிப் இது தான் உன்னுடைய முடிவு என்றால் உன்னுடைய தலை தான் இதற்கு பதில்” ஆக்ரோசமாக சொல்லி விட்டு தன்னுடைய கோடரியால் பிலிப் மன்னரை வெட்டிச் சாய்த்தான் பஸானியஸ் விஷயம் கேள்விப் பட்டு சம்பவ இடத்திற்கு குதிரையில் பாய்ந்து வந்தார் அலெக்சாண்டர்.

தரையில் இரத்த வெள்ளத்தில் பிலிப்....ஓடி வந்து மடியில் ஏந்திக் கொண்டார். கத்தினார், கதறினார், துடித்தார். என்ன செய்வது? என்ன புண்ணியம் போனது தந்தையின் உயிராயிற்றே. “என்னை வரக்கூடாது என்று தடுத்து விட்டீர்களே நான் இங்கு இருந்திருந்தால் இந்த காரியம் நடந்திருக்குமா?”

மன்னர் பிலிப்பின் மறைவிற்கு பிறகு அடுத்த மன்னர் யார்? சந்தேகமில்லாமல் இளவரசர் அலெக்சாண்டர் தான் அடுத்த மன்னர். அலெக்சாண்டர் மசிடோனியா மன்னராக மகுடம் சூடப்பட்டார்.

“மாமன்னர் அலெக்சாண்டர் வாழ்க!”

அலெக் சாண்டரின் தலை கிரீடத்தால் அலங்கரிகப் பட்டது. அரச பதவியை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு தான் தந்தை பிலிப்புக்கான இறுதிக் காரியங்களைச் செய்தார் அலெக்சாண்டர்.

அலெக்சாண்டரின் சரித்திரத்தை தொடருவோம்.....!

அர்யணையில் அலெக்சாண்டர்

வைரம் பதிக்கப்பட்ட கிரீடம், பாரம்பரிய உடை, நேர்த்தியான ஆடை அலங்காரங்கள், கூடுதல் மரியாதை இளவரசர் மன்னர் ஆகி விட்டார் என்பதற்கான சாட்சியங்கள். மன்னர் பிலிப்பின் தளபதிகள் அலெக்சாண்டருக்கும் தளபதிகள். எல்லோர் முன்னிலையிலும் அலெக்சாண்டர் கூறத் தொடங்கினார்.

“நான் என்னுடைய தந்தை பிலிப்பை விட போர் விடயங்களில் மோசமானவன், அபாயகரமானவன் என்பதை எமது பகைவர்களுக்கு நிரூபிக்க முடிவெடுத்து விட்டேன். நான் தொடுக்கும் போர் எப்படி இருக்கும் தெரியுமா?” சற்றே நிதானித்து விட்டு சொன்னார். அலெக்சாண்டர். “என தந்தை இறந்தவுடன் எனக்கு எதிராக கிளர்ந்து எழுகிறார்கள் அல்லவா? அதைப்போல் அல்லாமல் என்னுடைய மகனின் ஆட்சிக் காலத்தில் கிளர்ந்தெழுவதற்கு அவர்கள் யாருமே இருக்க மாட்டார்கள். தடம் தெரியாமல் அழிந்து போயிருப்பார்கள். அந்த அளவுக்கு கொடூரமான தாக்குதலை நடத்த போகிறேன்”

மன்னர் அலெக்சாண்டரின் பேச்சில் உணர்ச்சி பொங்கியது. முதல் வீரப்பேச்சு வீரர்கள், தளபதிகள், அமைச்சர்கள் அத்தனை பேர் முன்னிலையில்

அலெக்சாண்டர் நிகழ்த்திய வீர உரை எல்லோரையும் பிரமிப்படையச் செய்தது. “இன்னொரு முக்கியமான விடயம். யுத்தத்தை நடத்தப் போவது நான் அல்ல அனுபவம் பொருந்திய நம்முடைய தளபதி பார்மீனியோ. இளமையும் அனுபவமும் இணைந்த படை நம்முடையது. இளமைக்கு அனுபவம் வழிகாட்டப் போகிறது. வீரத்துக்கு விவேகம் வழிகாட்டப் போகிறது. தயாராகுங்கள்.”

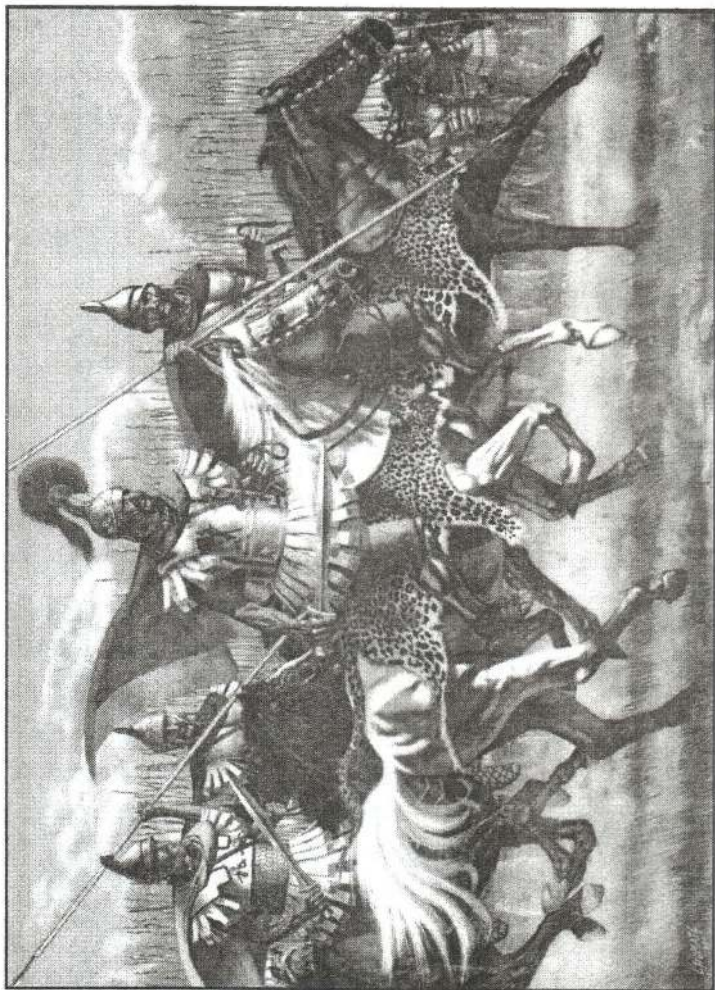
டான்யூப் நதிக்கரையில் யுத்தம் தொடங்கியது. மலைச்சாதி நாடு அது. சிரமஸ் மன்னனுக்கும் அலெக்சாண்டரின் படைக்கும் நடந்த யுத்தத்தில் இருதரப்பும் கடுமையாக மோதிக் கொண்டன. இந்த யுத்தத்திலும் குதிரைப்படையே ஆதிக்கம் செலுத்தியது. அலெக்சாண்டரின் படைகள் அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இறுதி வெற்றி அலெக்சாண்டருக்கு தான். கலவரம் நடந்த மலைநாடு அலெக்சாண்டருக்கு அடி பணிந்தது. “அடுத்து யாராவது கலவரம் செய்கிறார்களா?” ஆவேசமாக கேட்டார் அலெக்சாண்டர். “தீபு நாடு கொஞ்சம் சலசலத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அடக்கி விடலாம்.” என்றார் அலெக்சாண்டர்.

“சிறுவனே எங்களுடன் விளையாடாதே, தடம் தெரியாமல் போய் விடுவாய்” அறை கூவல் ஒன்று வந்தது அலெக்சாண்டருக்கு. கொடுத்தவர் அடிபட்ட பழைய பாம்பு, ஆம் கிரேக்க பேச்சாளர் டெமாஸ் தனிஸ். “டெமாஸ்தனிஸின் வாய்க் கொழுப்பிற்கு இந்த முறை தக்க பதிலடி தரப்போகிறேன். எனவே மீண்டும் ஒரு யுத்தத்திற்கு தயாராகுங்கள் வீரர்களே!”

மசிடோனிய வீரர்களுக்கு சந்தோசம் பிடிபடவில்லை. மீண்டும் “ஒரு வெற்றிக்கு தயாராவோம் என்று சொல்லுங்கள் மன்னரே!” ஆர்ப்பரித்தனர், அதே வேகத்தோடு போரிட்டனர். எதிரிகளின் தலைகள் உருண்டோடின. பல உயிர்கள் ஈட்டிக்கு பலியாகின. தீபு யுத்தம் முடிவிற்கு வந்தது, வெற்றி மடியில் வந்து வீழ்ந்தது.

தீபு நாடும் இப்போது அலெக்சாண்டர் வசம். வெற்றி முழக்கங்கள் எல்லாம் முடிந்த பிறகு வீரர்களை அழைத்துப் பேசினார் அலெக்சாண்டர். வீரர்களே தீபு நாட்டு கவிஞர்கள், படைப்பாளிகள், இலக்கிய அறிஞர்களை விட்டு விடுங்கள். குறிப்பாக பிண்டார் என்கிற கவிஞர் வாழ்ந்த இல்லத்தை ஒன்றும் செய்து விட வேண்டாம். அவர் மாபெரும் படைப்பாளி அந்த இசைப்புலவரின் பாடல்கள் அத்தனையும் இனிமையின் பிரவாகம். அவருக்கு மரியாதை கொடுக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை. ஆகவே அதைத் தவிர்த்து மற்ற பகுதிகள் அனைத்தையும் நிர்மூலமாக்கி விடுங்கள்.

அலெக்சாண்டரின் உத்தரவு அப்படியே நிறைவேற்றப்பட்டது. படைப்பாளியாக பிறந்திருந்ததால் டெமாஸ்தனியின் உயிரும் தப்பியது. வெற்றிக் களிப்புடன் தீபு நாட்டிலிருந்து மசிடோனியா புறப்பட்டன அலெக்சாண்டரின் படைகள்.

சென்றான் வென்றான்

சின்னச் சின்ன வெற்றிகள் எல்லாம் அவ்வப்போது வந்து போகும் விஷயங்கள். கலைந்து போகும் மேகங்கள். “என்னுடைய இலக்கு இதுவல்ல? தீபு வெற்றி, மேடி வெற்றி, ஏதென்ஸ் வெற்றி எல்லாமே என்னுடைய இலக்கை நான் அடைவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் முன் பயிற்சிகள், சின்ன சின்ன தயாரிப்புகள், ஒத்திகைகள் அவ்வளவே. என்னுடைய இலக்கு பெரியது, மிகப்பெரியது. பார்சீகப் பேரரசை முற்றிலுமாக என்னுடைய உள்ளங்கைக்குள் அடக்கி விட வேண்டும். ஆசியாவை என்னுடைய ஆளுகைக்குள் கொண்டு வர வேண்டும்.

ஒவ்வொரு இலக்கும் முக்கியமானது. ஒவ்வொரு நகர்வும் முக்கியமானது. நான் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அங்குலமும் நங்கூரம் போல் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். திட்டங்கள், யுத்திகள், எல்லாமே, எல்லாம். அடுத்த இலக்கு பார்சீகம். படையெடுப்புக்கு நாள் குறிக்க வேண்டும். அரசவை ஜோதிடர்களை அழைத்து வாருங்கள். சிங்காசனத்தில் அமர்ந்திருந்தார் அலெக்சாண்டர். ஜோதிடர்கள் தயங்கித் தயங்கி விஷயத்தை கூறினார்கள். “டெஸியஸ் மாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இது யுத்தத்திற்கு பொருத்தமான மாதம் அல்ல. எனவே...”

நெற்றியை சுருக்கினார். அலெக்சாண்டர். அதன் அர்த்தத்தை புரிந்து கொண்டனர் ஜோதிடர்கள். “மசிடோனிய மன்னர்கள் யாரும் இதற்கு முன்னர் டெஸியஸ் மாதத்தில் போர்க்களம் சென்றதில்லை” “சென்றதில்லையா? வென்றதில்லையா?” உறுமலாக கேட்டார் அலெக்சாண்டர். “சென்றதும் இல்லை வென்றதுமில்லை” பதில் வந்தது ஜோதிடர்களிடமிருந்து.

“இனி நான் செய்வது தான் முன்னுதாரணம். இந்த டெஸியஸ் மாதத்தை ஆர்மிடிசியஸ் என்று அழைக்க உத்தரவிடுகிறேன். இதே மாதத்தில் போர்க்களம் செல்கிறோம் தயாராகுங்கள் போர்க்களம் செல்வேன், வெல்வேன்”

“மேன்மை பொருந்திய வீரர்களே மிகப் பெரிய போருக்குத் தயாராகிறோம். அதற்கு முன்னர் உங்களுடைய குடும்பச் சூழல் பற்றி தெரிந்து கொள்ள ஆவலாக இருக்கிறேன். அலெக்சாண்டர் சட்டென்று பேச்சை நிறுத்தினார். உங்களில் பலர் வறுமையில் வாடுவதாக கேள்விப்பட்டோர் உள்ளேன். அவற்றை போக்குவது தான் எனது முதல் வேலை, அடுத்தது தான் யுத்தம், வெற்றி, நாடு எல்லாமே!”

சொன்னதோடு நிறுத்திக் கொள்ளாமல் வறுமையின் வடிவத்திற்கேற்ப உதவி செய்ய உத்தரவிட்டார். நிதி தேவைப்பட்டவருக்கு நிதி, பொருள் தேவைப்பட்டவருக்கு பொருள், சொத்து தேவைப்பட்டவர்க்கு சொத்து, உணவு

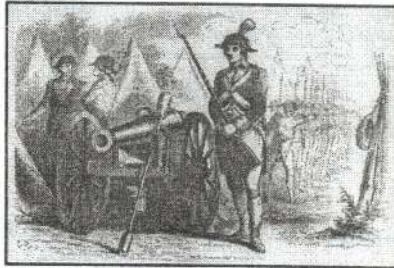
இல்லாதவர்களுக்கு உணவு, வீரர்களுக்கு உற்சாகம் தொற்றி கொண்டது. போரும் நெருங்கி விட்டது. அலெக்சாண்டர் படைகளை பார்வையிட புறப்படுகிறார்.

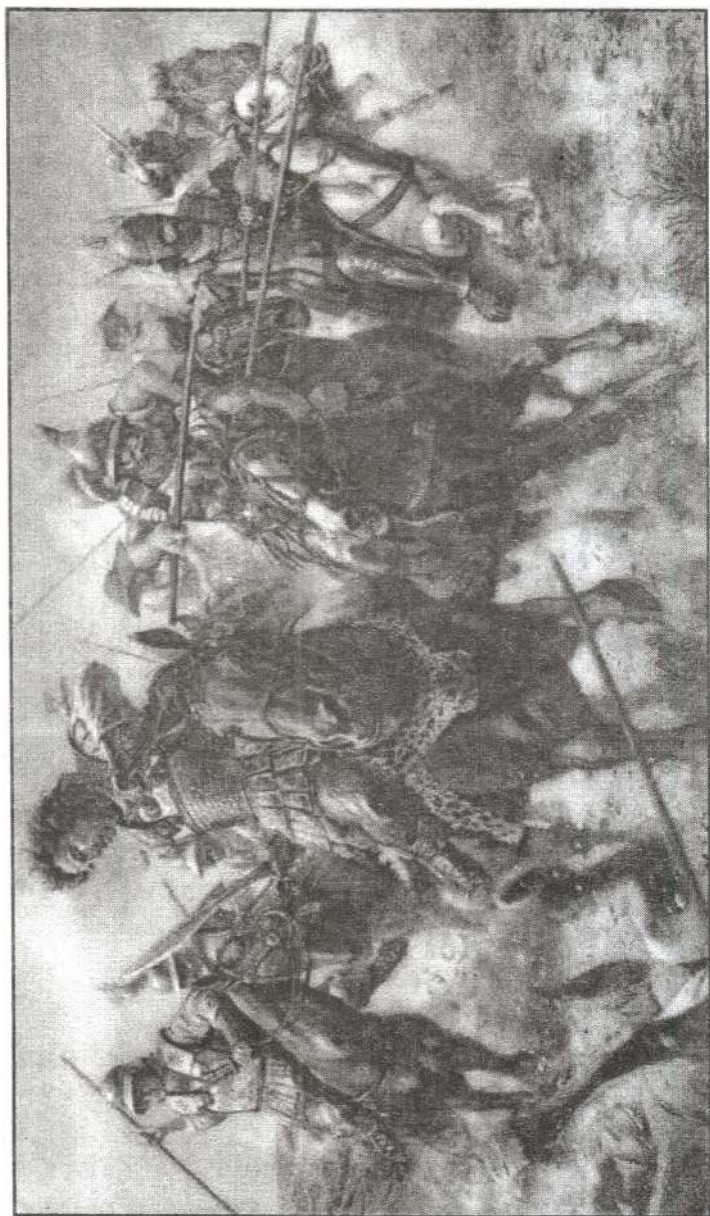
நிலம் அதிர்வது போன்ற ஓசை என்னவென்று திரும்பிப் பார்த்தார் பார்மீனியோ. கூப்பிடு தூரத்தில்... அலெக்சாண்டர் தன்னுடைய பியூசிபேலஸ் குதிரையில் ஏறி வேகமாக படைகளை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார். மன்னருக்கு வணக்கம் தாங்கள் நேரில் வந்து வீரர்களை பார்வையிடமுடிவு செய்ததுக்கு நன்றி என்றான் தளபதி பார்மீனியோ. முதலில் அலெக்சாண்டர் குதிரைப் படைகளை பார்வையிட்டார். அலெக்சாண்டரின் படையிலிருந்த குதிரைகள் அத்தனையும் மிகப் பெரிய யுத்தங்களை சந்தித்தவை. அலெக்சாண்டரின் பலம் குதிரைகள் என்றால் குதிரையின் பலம் அதன் கால்களிலும் குளம்புகளிலும் தான். பக்குவமாக லாடம் அடித்து குதிரைகள் எப்போதும் தயாராக வைக்கப்பட்டன. குதிரை வீரர்களுக்கு வழங்கப்படும் வாள், ஈட்டி, தலைக்கவசம், உடற்கவசம், மார்புக்கவசம் காலணி எல்லாமே தகுதிக் கேற்ற வகையில் தான் வழங்கப்பட்டன.

சிறப்புத் தகுதி கொண்டவர்களுக்கு உலோகத்தால் ஆன தலைக்கவசம், மற்றவர்களுக்கு இரும்பு அல்லது வெண்கலத்தால் ஆன கவசங்கள். மார்புக் கவசமும் அப்படித்தான்.

சிறப்புத் தகுதி பெற்றவர்களுக்கு வலுவான மார்புக் கவசம், சிலருக்கு மட்டும் உலோகத்தால் ஆன அங்கி வழங்கப்பட்டது. அடுத்தது காலாட் படை, எண்ணிக்கை அளவில் மிகப்பெரிய படை இது தான். அத்தனை பேரும் மிகச் சிறந்த வீரர்கள். [பெஸ்டைரோய் என்பது காலாட்படையில் தரப்படும் உயரிய அந்தஸ்து.]

அலெக்சாண்டருக்கு போரில் மற்ற எல்லா விஷயங்களையும் விட தகவல் தான் பிரதான விடயம். நல்ல தகவல், அதுவும் நம்பகமான தகவல் கிடைத்தால் போதும்... தன்னுடைய பலத்தை மாத்திரம் நம்பி களத்தில் இறங்குவதை விட எதிரியை, எதிரியின் பலத்தை, முக்கியமாக பலவீனத்தை எதிரிகளின் ஆதரவு வட்டத்தை எதிரிகளின் எதிரிகள் வட்டத்தை என்று எதிரிக்கு தொடர்புடைய அத்தனை விடயங்களும் இருந்தால் சுலபமாக வியூகம் அமைக்கலாம், வித்தை காட்டலாம், வெற்றி அடையலாம். வீரர்களுக்கு தன்னம்பிக்கை ஊட்டும் விதமாக பேசிவிட்டு புறப்பட்டார் அலெக்சாண்டர் அவருடைய குதிரை ஓடும் போது முன்பைக் காட்டிலும் வேகமாக நிலம் அதிர்ந்தது.

கலங்க வைத்த பார்சீகப் பேரூக்களம்

படையை திரட்டிக் கொண்டு பார்சீகத்துக்குப் புறப்பட்டு விட்டால் இங்கே மசிடோனியாவை யார் காப்பாற்றுவது? எதிரிகள் உள்ளே நுழைந்தால் எவ்வளவு அவமானமாகி விடும்? அலெக்சாண்டர் யோசித்தார். மன்னர் பிலிப் பைஸாண்டியப் போரில் கலந்து கொண்ட போது மசிடோனியாவில் நான் இருந்து நாட்டை பாதுகாத்தது போல தற்போது இன்னொரு தலைவன் தேவை என்று மூளையை கசக்கிக் கொண்டார் அலெக்சாண்டர்.

“கூப்பிடுங்கள் ஆண்டி பேட்டரை” அலெக்சாண்டரிடம் இருந்து அதிர்ந்து வெளியே வந்தது குரல். ஓட்டமும் நடையுமாக வந்து நின்றார் ஆண்டி பேட்டர். இவர் மசிடோனிப் படையில் முக்கியமான தளபதி. திறமையானவர், தேர்ந்த நிர்வாகி, பிலிப்பின் நம்பிக்கைக்குரியவர். பழுத்த அனுபவஸ்தர், கை சுத்தமானவர். எல்லாமே பிலிப் அவ்வப்போது சொல்லி வந்த தகவல்கள் தான். இப்போது சரியான தருணத்தில் அலெக்சாண்டரின் நினவுக்கு வந்தன.

“அன்பு மிக்க ஆண்டி பேட்டர் உங்களிடம் பன்னிரண்டாயிரம் வீரர்களை ஒப்படைக்கிறேன். ஆயிரத்தைநூறு குதிரைப் படைகளும் உண்டு.

அவற்றை வைத்து கொண்டு மசிடோனியாவை பொறுப்புடன் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நான் ஆசியாவை கைப்பற்ற புறப்படுகிறேன். எதிரிகளை அழித்து மசிடோனியாவைக் காப்பாற்றுவது மட்டும் உங்களுடைய பணி அல்ல புதிய எதிரிகள் உருவாகாமல் பார்த்துக் கொள்வதும் கூட உங்கள் பணி தான். மசிடோனிய மக்களுக்கு எந்த விதமான குறையும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதைச் செய்யுங்கள். இதை மட்டும் செய்யுங்கள். அது போதும்”

அன்பு மிக்க வீரர்களே தளபதிகளே அமைச்சர்களே ஒரு விஷயத்தை தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். வெறுமனே நாடு பிடிக்கும் ஆசையோடு நான் படையெடுப்பில் ஈடுபடவில்லை. நம் முடைய நாகரிகத்தை, கலாசாரத்தை பெருமைகளை அந்த நாடுகளில் சென்று விதைக்க விரும்புகிறேன். அதே போல் நான் செல்கிற நாடுகளின் பழக்க வழக்கங்கள் அருமை பெருமைகள் எல்லாவற்றையும் உள்வாங்கி அதை நம்முடைய தேசத்துக்கு அனுப்பி வைக்க விரும்புகிறேன். இதன் மூலம் உலகம் ஒன்று படும். அதே போல் என்னுடைய படையெடுப்பின் போது வெறும் வாள் வீசும் வீரர்கள், குதிரை செலுத்தும் வீரர்களை மாத்திரம் நான் அழைத்துச் செல்லப் போவதில்லை.

போர் வீரனாக, நாட்டின் அரசனாக மட்டுமல்லாமல் கலாசார தூதுவனாகவும் செல்ல வேண்டும் என்பது என்னுடைய விருப்பமாக இருப்பதால் வீரர்களோடு வரலாற்று ஆய்வாளர்கள்,

புவியியல் வல்லுனர்கள், அரசியல் விற்பன்னர்கள், விஞ்ஞானிகள் எழுத்தாளர்கள் படைப்பாளிகள், இலக்கியவாதிகள், புலவர்கள், புள்ளியியல் நிபுணர்கள், ஓவியர்கள், களவரையாளர்கள் (சர்வேயர்கள்) என்று சகல தரப்பினரையும் அழைத்து செல்வதற்கு முடிவு செய்திருக்கிறேன். அவர்களைத் தேடிச் சென்று அழைத்து வாருங்கள். ஆசியப் பயணத்தை தொடங்கிய போது அலெக்சாண்டரின் படையில் முப்பதாயிரம் காலாட்படை வீரர்கள் ஐயாயிரத்து நூறு குதிரைப்படை வீரர்கள் இருந்தார்கள்.

கி.மு.334, மே மாதம், பலம் பொருந்திய குதிரைப்படை முன்னால் நின்று கொண்டிருந்தது. அதன் இரு மருங்கிலும் காலாட் படையின் இருபிரிவுகள். பருந்துப் பார்வையில் பார்த்தால் சதுரங்கக் காய்கள் போன்று நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த ஈட்டிகள் மட்டுமே தெரியும். காலாட் படை வீரர்களின் முதல் பிரிவினர் கரங்களில் வாளும் கேடயமும் இன்னொரு பிரிவினரின் கரங்களில் ஈட்டிகள், படைகள் புறப்பட்டன.

“ஹெல்லஸ்பாண்ட்” நதிக்கரையை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தன படைகள். ஒரு கரையில் மசிடோனியா மறுகரையில் பார்சீகம் நடுவே எந்த வித குறுக்கீடுமின்றி பாய்ந்து கொண்டிருந்தது ஹெல்லஸ்பாண்ட். தளபதி பார்மீனியோவின் தலைமையில் படைகள் நதியைக் கடந்தன. அடுத்தது கிரேனிகஸ் ஆற்றை கடக்க வேண்டும். ஆனால் அது அத்தனை சுலபமில்லை.

அலெக்சாண்டர் தன் பரிவாரங்களுடன் வந்து கொண்டிருக்கிறார் என்ற விஷயம் தெரிந்ததுமே தன்னுடைய படைகளை கிரேனியஸ் ஆற்றங்கரையில் குவித்து வைத்திருந்தார். பாரசீக பேரரசன் முன்றாம் டேரியஸ். அலெக்சாண்டர் வீரர்களிடம் சொன்னார். கிரேகனியஸ் ஆற்றங்கரையில் நான் சந்திக்க இருப்பவர் அசுர பலம் படைத்தவர். நம்முடைய படைகளை காட்டிலும் அவருடையது அளவில் அபரிவிதமானது. ஆற்றைக் கடக்கவும் வேண்டும் ஆபத்தும் அதிகம் தான் உயிருக்கே உலை வைக்கக் கூடிய விஷயம் தான். ஆனாலும் ஆபத்து இல்லாமல் எந்தச் சாதனையும் நிகழ்த்த முடியாது. ஆற்றைக் கடப்போம். அப்போது தான் முன்றாம் டேரியசுடன் யுத்தம் செய்ய முடியும். அவரை வென்றால் தான் அடுத்தடுத்து முன்னேற முடியும். இலக்குகள் நிறைய இருக்கின்றன. வாருங்கள் உத்வேகத்துடன் செல்வோம். உலகையே வெல்வோம்.

மாமன்னர் அலெக்சாண்டர் வாழ்க! ஆற்றின் வேகம், நடுங்கும் குளிர், அடர்ந்த இருள் எல்லாமே ஆற்றைக் கடப்பதற்கு முரணான விஷயங்கள். தயங்கியது அலெக்சாண்டரின் படைகள். வீரர்களின் அச்சத்தை புரிந்து கொண்ட தளபதி பார்மீனியோ நேராக அலெக்சாண்டரிடம் சென்றார். இருள் சூழ்ந்த நிலையில் ஆற்றைக் கடப்பது புத்திசாலித்தனமல்ல. ஆபத்தை விளைவிக்கும் சங்கதி அமைதியாக ஓய்வெடுப்போம். விடிந்ததும் ஆற்றைக் கடக்கலாம். “பயமா? மசிடோனிய வீரர்களுக்கு பயமா? அதுவும் இருளைக் கண்டு?

ஒன்றைச் சொல்கிறேன் பயப்படும் வீரர்களிடம் போய் அதைச் சொல்லுங்கள். எப்போதுமே எதிரிகளின் எண்ணிக்கையை பார்த்து மிரளக் கூடாது பிரமிக்க கூடாது. தேவையற்ற அச்சம் நடுக்கம் கூடவே கூடாது. அப்படிச் செய்தால் உங்களுக்கு இருக்கும் தன்னம்பிக்கையின் அளவு, தைரியத்தின் வீரியம், உங்களையும் மீறி குறையத் தொடங்கி விடும். எவ்வளவு பெரிய படையாக இருந்தாலும் அதற்கென்று ஒருபலவீனம் இருக்கும். எதிர் பாராத நேரத்தில் எதிர் பாராத வேகத்தில் பலவீனமான இடத்தில் தாக்கினால் எதிரி நிலை குலைந்து விடுவான்.

நீங்கள் சொல்வதைக் கேட்டால் எனக்கு நகைப்பாக இருக்கிறது.” அலெக்சாண்டரின் சிரிப்பு பார்மீனியோவிற்கு ஆத்திரமாக இருந்தது. “நான் இருக்கும் போது உயிர்ப்பயம் தேவையில்லை, நான் வழிநடத்துகிறேன் வாருங்கள் புறப்படலாம்” சொல்லி விட்டு முன்னோக்கி நகர்ந்த அலெக்சாண்டர் குதிரையோடு ஆற்றில் இறங்கினார். ஒருவர் பின் ஒருவராக வீரர்கள் அலெக்சாண்டரை பின் தொடர்ந்தனர்.

மசிடோனிய வீரர்கள் ஆற்றைக் கடக்க தொடங்கியதை அசைவுகள் மூலம் உணர்ந்த டேரியசின் படை அவர்களை நோக்கி அம்புகளை தொடுத்தது சரமாரியாக. கும்மிருட்டு கண்ணுக் கெட்டிய தூரம் வரை ஒன்றுமே புலப்படவில்லை. சில அம்புகள் வீரர்களை தாக்கின. குதிரைகளும் தப்பவில்லை. ஆனால் பெரிதாக எந்த வித இழப்பும் இல்லை.

இருள் மறைவதற்குள் ஒட்டு மொத்த மசிடோனியப் படையும் கரையைக் கடந்தது. பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது கண்களை உரசியபடி சென்று மண்ணில் செருகிக் கொண்டு நின்றது. என்னவாக இருக்கும்? பார்வையைக் கூர்மையாக்கி பார்த்தார் குத்தீட்டி. அலெக்சாண்டரை குறி வைத்து தான் வீசப்பட்டதா அல்லது வெறுமனே வீசப்பட்டதா? ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்க இது நேரமில்லை. விரைந்து செயல்பட்டு ஆக வேண்டும். உயிர் முக்கியம், வெற்றி முக்கியம், இலக்குகள் அதை விட முக்கியம். கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் பாரசீக படைகளுக்கும் மசிடோனியப் படைகளுக்கும் இடையே மோதல் மூண்டது. பாரசீக படைகளின் எண்ணிக்கை மிரள வைப்பதாக இருந்தது.

சுமார் பத்தாயிரம் ஈட்டி வீரர்கள், ஐயாயிரம் குத்தீட்டி வீரர்கள், பத்தாயிரம் குதிரை வீரர்கள் இத்தனை பெரிய படையின் தாக்குதலை எதிர்கொள்வது அத்தனை சுலபமானதாகத் தெரியவில்லை. இப்போதைக்கு கொஞ்சம் பதுங்கலாம் தவறில்லை யுத்தத்தில் இது கூட ஒரு நுணுக்கம் தான். தாக்குதல் எதுவும் வேண்டாம். ஆனால் தற்காப்பு அவசியம். அதைச் செய்து கொள்ளுங்கள். இடைப்பட்ட நேரத்தில் உங்கள் கண்களுக்கும் முளைக்கும் நிறைய வேலை கொடுங்கள். எதிரிகளின் வியூகத்தை நன்றாக பாருங்கள், உற்றுப் பாருங்கள், உள்வாங்கி கொள்ளுங்கள், பதிலடி கொடுக்கத் தயாராகிக் கொள்ளுங்கள், பிறகு தாக்குங்கள். எதிரிகளின் வியூகங்கள் தவிடு பொடியாகிவிடும்.

அலெக்சாண்டரின் ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் பாதுகாப்பு இருந்தது. வியூகமும் இருந்தது. வெற்றி பெற வைக்கின்ற வித்தைகளும் அதற்குள் புதைந்திருந்தன. முதலில் அடி வாங்குவது போல் அமைதியாக இருந்தனர் மசிடோனிய வீரர்கள். வியூகம் புரிந்து விட்டது. எதிரிகளின் பலவீனமும் புரிந்து விட்டது. இடது புறத்தில் செயல்பட்ட காலாட்படை அவ்வளவு பலமாக இல்லை. இது தான் சமயம் செலுத்துங்கள் படையை, உத்தரவிட்டார் தளபதி பார்மீனியோ. சீறிப்பாய்ந்தன படைகள், உடைந்தது வியூகம், வாள்கள் ஒன்றோடு ஒன்று உரசும் சத்தம் அந்த இடத்தையே மிரட்டிக் கொண்டிருந்தது. எங்கு பார்த்தாலும் ரத்தம், சதை, எலும்பு..., மசிடோனிய வீரர்களின் கண்களில் அப்படியொரு முர்க்கம்.

அலெக்சாண்டர் வெறும் உத்தரவுகளை மட்டும் பிறப்பித்து விட்டு ஓரமாக நின்று வேடிக்கை பார்க்கும் தலைவர் அல்ல. களத்தில் குதித்து உழைப்பை செலுத்தக்கூடியவர். வீரத்தை வெளிப்படுத்தக் கூடியவர். ஊக்கத்துடன் வாளை சுழற்றிக் கொண்டிருந்தார் அலெக்சாண்டர். வீச்சில் சிக்கும் அத்தனை தலைகளும் அடுத்த நொடி மண்ணை அப்பிக் கொண்டன, மண் செம்மண்ணாக மாறிக் கொண்டிருந்தது.

அலெக்சாண்டர் களத்தில் இறங்கி போராடக் கூடியவர் என்பது பாரசீகப் படைகளுக்கு நன்றாகவே தெரியும். இந்தச் சமயத்தில் ஸ்பித்ரிடேட்ஸ் என்கிற பாரசீக வீரன் அலெக்சாண்டரை அடையாளம் கண்டு கொண்டான்.

அலெக்சாண்டர் அவனைக் கவனிக்கவில்லை. பெரிய மீன் மாட்டியிருக்கிறது. அலெக்சாண்டர் கவனிக்காத பட்சத்தில் அவரைத் தாக்கி கொன்று விட்டால் மிகப்பெரிய வெற்றி பாரசீகர்களுக்கு அற்புதமான வெற்றி எவ்வளவு அற்புதமான வாய்ப்பு நாம் அதை சாதித்து கொடுத்தால் எவ்வளவு பெயர், எவ்வளவு புகழ், ஒட்டு மொத்த பாரசீகர்களும் தலையில் தூக்கி வைத்து கொண்டாடுவார்கள். கையில் இருந்த கோடரியை எடுத்து அலெக்சாண்டரை நோக்கி வீசினான். சத்தம் கேட்டு திரும்பி பார்த்தார் அலெக்சாண்டர். அவருக்கு அருகில் நின்றிருந்த வீரன் தரையில் ரத்த வெள்ளத்தில், ஆம், குறி தப்பியிருந்தது. அதனால் அலெக்சாண்டரும் தப்பியிருந்தார். தூரத்தில் நின்று கொண்டிருந்த கிளைட்டஸ் என்கிற மசிடோனியத் தளபதி நடப்பதைக் கவனித்து நொடி கடப்பதற்குள் வாளை வீசினார். ஸபித்ரி டேட்சின் தலை கழுத்தில் இருந்து தரைக்கு இடம் மாறியிருந்தது.

குடலைப் புரட்டும் ரத்த வாடை, டேரியசின் படைகள் வலுவழக்க தொடங்கினர். சிலர் சரணடைந்தனர். பலர் சுற்றி வளைக்கப்பட்டனர். முந்நாறு வீரர்கள் களப்பலி மூலம் இழந்திருந்தது மசிடோனியப் படை. டேரியசின் படையில் இரண்டாயிரம் காலாட் படையினர் சரிந்து கிடந்தனர். அத்தனையும் உயிரற்ற சடலங்கள், கூடவே குதிரைப்படை வீரர்களும் அவர்கள் பயன்படுத்திய குதிரைகளும் அப்படியே மல்லாந்து கிடந்தன. ஏராளமான வீரர்கள் சிறைப் பிடிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

முடிந்து விட்டது இதற்கு மேல் செய்வதற்கு எதுவும் இல்லை உயிர் பிழைப்பதே சிக்கல் தான், புரிந்திருந்தது டேரியசுக்கு. யோசிக்க நேரமில்லை. தப்பி ஓடி விட்டார் டேரியஸ். விஷயம் அலெக்சாண்டருக்கு தெரிந்து விட்டது. பிடியுங்கள் அந்த டேரியஸை. இங்கிருந்து அவனை தப்ப விடக் கூடாது, உத்தரவிட்டார் அலெக்சாண்டர். அடுத்த கணம் டேரியஸைத் தேடிக்கொண்டு சிட்டாகப் பறந்தன படைகள். டேரியஸ் தப்பி விட்டான்.

“கிரானிகஸ் யுத்தத்தில் இறுதி வெற்றி அலெக்சாண்டருக்கு தான்...”

“மாமன்னர் அலெக்சாண்டர் வாழ்க!”

“வெற்றித் தளபதி பார்மினியோ வாழ்க!”

வாழ்த்துக் கோஷங்கள் விண்ணைப் பிளந்தன. பெருமிதத் தோடு புறப்பட்டார் அலெக்சாண்டர். என்னுடைய வாழ்கையில் மாபெரும் வெற்றி, நெஞ்சுக்குள் இனிமையான வெற்றி, தந்தை இருந்திருந்தால் எத்தனை சந்தோசப்பட்டிருப்பார். அத்தனை சந்தோசத்திலும் அலெக்சாண்டரின் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் எட்டிப்பார்த்தது. மண்டியிட்டு மண்ணுக்கு முத்தமிட்டார். தந்தைக்கு அவர் செலுத்திய வெற்றி அஞ்சலி அது. தப்பி ஓடிய டேரியஸ் படையை திரட்டி அலெக்சாண்டரை எதிர்க்க தயாரானான். நடந்தது என்ன?

இஸ்ஸஸ் யுத்தம்

கிரானிகஸ் யுத்தத்தில் தோற்று ஓடிய டேரியஸ் விறுவிறுவென படை திரட்டும் முயற்சியில் இறங்கியிருந்தார். அலெக்சாண்டரை எதிர்த்து யுத்தம் செய்ய வேண்டும் பாரசீகர்களாகிய நம்முடைய மானத்தை மீட்டெடுக்க தயாராகுங்கள். புறப்படுங்கள், வெற்றி நிச்சயம். சரி அலெக்சாண்டர் தங்கியிருக்கும் சில்ஷியாவை நோக்கி நம்முடைய படைகள் முன்னேறட்டும். டேரியஸின் படைகள் வரும் விஷயம் அலெக்சாண்டரை எட்டியது. அவர் தயாரானார். நம்மை எதிர்க்க வருகிறானா டேரியஸ்? வாருங்கள் அதற்கு முன்னர் நாம் சென்று அவனை எதிர் கொள்வோம்.

கி.மு.333 நவம்பர் மாதத்தில் மல்லுஸ் பகுதியில் அலெக்சாண்டர் இருந்த போது, பாரசீக மன்னர் டேரியஸ் மீண்டும் தன்னுடைய படைப் பரிவாரங்களுடன் சொச்சி நகரில் முகாமிட்டு இருப்பதாக தகவல் கிடைத்தது. போருக்கு தயாராகுங்கள் வீரர்களே, இந்தப் போர் பரிசுத்தமான வீரர்களாகிய நமக்கும் நம்மிடம் ஏற்கனவே தோற்று ஓடிப்போனவர்களுக்கும் இடையேயானது என்பதை மறந்து விடாதிர்கள். மறந்தும் கூட தோற்று விடக் கூடாது. வெற்றி பிரமாண்டமாக இருக்க வேண்டும்.

பினாரஸ் நதிக்கரையில் முண்டது போர். அலெக்சாண்டர் தன்னுடைய குதிரைப் படையை வலது புறத்தில் நிறுத்தியிருந்தார். காலாட் படைகளுக்கு இடது புறத்தில் இடமளித் திருந்தார். அதற்கு பதிலடியாக முப்பதாயிரம் கிரேக்க மெர்சினரிசை வலது புறத்திலும் அறுபதாயிரம் கர்டேக்ஸ் வீரர்களை இடது புறத்திலும் நிறுத்தியிருந்தார் டேரியஸ். எதற்கும் இருக்கட்டும் என்று இருபதாயிரம் வீரர்களை அலெக்சாண்டர் தனக்கு வலது திசையில் நிறுத்தியிருந்தார்.

பாரசீக மன்னர் டேரியஸ் தன்னுடைய மெய்க்காப்பாளர்கள் புடை சூழ நடு நாயகமாக இருந்தார். முதலில் தன்னுடைய வலிமை மிக்க படையினரை அலெக்சாண்டரின் படைகளுக்கு இடது புறத்தை நோக்கி செலுத்தினார். அதற்கு பதிலடியாக அலெக்சாண்டரும் தனது குதிரைப் படையை செலுத்தினார். முண்டது போர்.

இரு தரப்புக்கும் இடையே கடுமையான மோதல், வேகம், பரபரப்பு, ஆக்ரோசம் எல்லா உணர்வுகளும் யுத்த களத்தில் வெளிப்பட்டன. டேரியஸின் வீரர்கள் மசிடோனியர்கள் மீது அம்புத்தாக்குதலை தொடுத்தனர். இதனால் மசிடோனியப் படை நிலைகுலைந்து போனது. பதில் தாக்குதல் தொடுக்க முடியாமல் திணறியது. வியூகத்தை மாற்றினார் அலெக்சாண்டர். தன்னுடைய வலது பக்கம் இருந்த படைகளைப் பாரசீக படையின் இடது புறத்தை நோக்கிச் செலுத்தினார். அங்கு தான் டேரியஸ் இருந்தார்.

வியூகத்தை உடைத்துக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்தது மசிடோனியப் படை. அலெக்சாண்டரின் படைகளை எதிர் கொள்ள முடியாமல் மீண்டும் தோல்வி கண்டது டேரியஸின் படை. மீண்டும் போர்க்களத்தை விட்டு தப்பியோடி விட்டான் டேரியஸ்.

“யுத்தம் செய்வதைக் காட்டிலும் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதில் தேர்ந்தவனாக இருக்கிறான் டேரியஸ்” எகத்தாளமாக சொன்னார் அலெக்சாண்டர். வீரர்கள் எல்லோரும் சிரித்து மகிழ்ந்தனர். “இன்று நாம் சிறைப்பிடித்தவர்களில் யார் யாரெல்லாம் இருக்கிறார்கள்”, “நான்கு பேர் முக்கியமானவர்கள் மன்னா!”, “யார் அந்த நால்வர்?” டேரியஸின் மனைவி, தாய் மற்றும் மணமாகாத இரண்டு மகள்கள். அவர்கள் நால்வரும் மன்னர் டேரியஸ் போரில் இறந்து விட்டதாகவே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். “தவறு மிகத்தவறு உடனடியாக உண்மையை சொல்லி விடுவோம் நண்பர்களே வாருங்கள் நாம் சென்று அந்த நால்வரையும் மரியாதை நிமித்தம் சந்தித்து விட்டு வரலாம். புறப்படுங்கள்.”

அலெக்சாண்டரைப் பார்த்ததும் எழுந்து நின்றனர் டேரியஸின் குடும்பத்தினர். இதற்கு முன்னர் அவர்கள் யாருமே அலெக்சாண்டரைப் பார்த்ததில்லை. ஆனாலும் அவர் நடந்து வந்த தோரணை, மிடுக்கு எல்லாமே அவரை அலெக்சாண்டர் என்று நிரூபித்தன. “வணக்கம்! டேரியஸ் நலமாக இருக்கிறார். நீங்கள் எல்லோரும் எப்படி இருக்கிறீர்கள்?”

“அவர் உயிரோடு இருக்கிறாரா? எங்கு இருக்கிறார்?”
 டேரியஸின் மனைவியின் கண்களில் ஆச்சரியக்
 கண்ணீர். “அதை தான் நாங்களும் தேடிக்
 கொண்டிருக்கின்றோம்.” அலெக்சாண்டரின்
 முகத்தில் புன்னகை. “எங்கள் எதிர்காலம்?”
 டேரியஸின் தாய் வருத்தத்தோடு கேட்டாள்.
 “கவலையே வேண்டாம் மன்னர் டேரியஸிடம் இருந்த
 போது எப்படி வசதியாக வாழ்ந்தீர்களோ அதில்
 கொஞ்சமும் குறைவில்லாமல் வாழ்வதற்குத்
 தேவையான எல்லா வசதிகளையும் நான்
 அளிக்கிறேன்.” “நன்றி அரசே”, “தங்களுடைய
 மகள் களுக்கு எந்த விதமான பாதுகாப்பு
 குறைபாடுகளும் இருக்காது” “மிக்க நன்றி அரசே”

சிறிது ஓய்விற்கு பிறகு மீண்டும்
 போர்க்களம் புகுந்தது மசிடோனியப் படை. இந்த
 முறை மற்ற பாரசீக மன்னர்களை எதிர்த்து
 தாக்குதல்கள் தீவிரமாக இருந்தன. விளைவு மேலும்
 இரண்டு பாரசீக மன்னர்கள் அலெக்சாண்டரிடம் தம்
 நாடுகளை பறி கொடுத்தார்கள். ஒரே ஒரு மாற்றம்
 டயர் என்கிற நாட்டின் மன்னர் சரணடையாமல்
 எதிர்த்து நின்றான். உன்னால் ஆனதை பார்த்துக்
 கொள் என்று சவால் விட்டான். அலெக்சாண்டருக்கு
 ஆத்திரம் “பொங்கியது. நம்முடைய படைகள் உடனே
 சென்று டயர் ராட்சியத்தை சுக்குநூறாக்கட்டும்.”
 உத்தரவிட்ட அடுத்த நொடி சிட்டாக பறந்தன
 மசிடோனியப் படைகள். தாக்குதல் முன்னிலும்
 வேகமாக நடந்தன.

ஒரு நாளல்ல, இரு நாளல்ல மொத்தம் ஏழு மாதங்கள் நடந்த போர் அது. இறுதியாக டயர் அரசு வீழ்ந்தது... “வெற்றி மாமன்னர் அலெக்சாண்டருக்கு வெற்றி” அடுத்தது எகிப்து,

கத்தியின்றி ரத்தமின்றி நாடு கிடைத்த மகிழ்ச்சி அலெக்சாண்டருக்கு. அன்பைச் செலுத்தியும் நாட்டை வெல்ல முடியும் என்பதை அலெக்சாண்டருக்கு உணர்த்தியது எகிப்திய மக்கள் தான். தலைநகர் காசாவை மசிடோனியப் படைகள் கைப்பற்றிய போது ஏராளமான விலையுயர்ந்த பொருள்கள் கிடைத்தன. அதில் முக்கியமானது சாம்பிராணி. அதைப் பார்த்ததும் அலெக்சாண்டருக்கு இளம் வயதில் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்த லியோனிடஸ் நினைவுக்கு வந்தார்.

தங்கள் புதிய மன்னருக்கு அன்பு செலுத்தும் விதமாக நைல் நதிக்கரையில் ஒரு நகரை நிர்மாணிக்க முடிவு செய்தனர் எகிப்திய மக்கள். நகர் நிர்மாணம் என்றால் கிரேக்க நாட்டு சிற்பம், கலாசாரம், கட்டிடக்கலை நுணுக்கம் எல்லாம் அதில் பயன்படுத்தப்படும். இதன் மூலம் கிரேக்க நுணுக்கங்கள் அந்த நாட்டில் வித்திடப்படும். அதன்படியே ஒரு நகரம் உருவானது. அதன் பெயர் “அலெக்சாண்டிரியா” இன்றைக்கும் பிரபலமாக இருக்கும் அதே அலெக்சாண்டிரியா நகரம் தான்.

பாரசீகம் கிட்டத்தட்ட இப்போது அலெக்சாண்டரின் மடியில், ஆனால் டேரியஸின் கதை முடியவில்லை... அப்போது தான் தன்னுடைய

படையை ஒருங்கிணைத்துப் பட்டை தீட்டும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தார் டேரியஸ். சுமார் ஒரு லட்சம் பிரத்தியேக வீரர்களைக் கொண்டு அலெக்சாண்டரின் படையை நசுக்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை அதி தீவிரமாக மேற்கொண்டிருந்தார் டேரியஸ். “இந்த முறை அலெக்சாண்டரின் ஆணவக்கரங்கள் ஒடுக்கப்பட வேண்டும், அகந்தை அழிக்கப்பட வேண்டும். வீரர்களே தயாராகுங்கள்” ஆவேசம் பொங்க உத்தரவிட்டார் டேரியஸ். அவருடைய கண்களில் அத்தனை சீற்றம், அத்தனை வெறி, அத்தனை வன்மம். “மாமன்னர் டேரியஸ் வாழ்க!”

வியூகம் அமைப்பதில் அலெக்சாண்டருக்கும் டேரியஸிக்கும் கடுமையான போட்டி நடந்து கொண்டிருந்தது. அலெக்சாண்டரின் படையினர் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு அலெக்சாண்டரும், பர்மீனியோவும் ஆளுக்கொரு பக்கத்திற்கு தலைமையேற்றிருந்தார்கள். இந்த யுத்தத்திற்கென பிரத்தியேகமாக ஒரு வியூகத்தை உருவாக்கியிருந்தார் அலெக்சாண்டர். பாரசீகக் குதிரைப்படை எந்த அளவுக்கு முன்னேறிச் செல்ல முடியுமோ அந்தளவுக்கு முன்னேறட்டும். அதன் பிறகு கிடைக்கும் இடைவெளியை நமக்கு சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இது தான் அலெக்சாண்டரின் வியூகம். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் நடுவில் இருக்கும் டேரியஸை எளிதில் நெருங்கி விடலாம் என்பது அவருடைய திட்டம். “இம்முறை நான் தாக்குதலை தொடங்கப் போவதில்லை” திமிராக கூறினார் டேரியஸ்.

ஏற்கனவே நடந்த யுத்தங்களிலெல்லாம் தோற்று ஓடியாகி விட்டது. இப்போது என்ன வீராப்பு? இதில் எங்கே இருக்கிறது புத்திசாலித்தனம்.

டேரியஸின் தளபதிகளுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. அதற்காக எதிர்த்து பேசவும் முடியாது. சிறிது நேரத்திலே தாக்குதலை தொடங்கினார் டேரியஸ். முதலில் தயாராக இருந்த தேர்ப்படைகள் தான் அலெக்சாண்டரின் படைகளின் மீது ஏவப் பட்டன. அடுத்த சில நிமிடங்களில் தேரோட்டிகளின் கழுத்தை குறிவைக்க உத்தரவிட்டார் அலெக்சாண்டர். ஈட்டிகள் பாய்ந்தன. விளைவு, தேரோட்டிகளின் தலைகள் சக்கரங்களாக உருமாறி உருண்டோடத் தொடங்கின. டேரியஸ் அதிக பட்சமாக நம்பிக்கை வைத்திருந்த தேர்ப்படையின் அச்ச முறிந்தது.

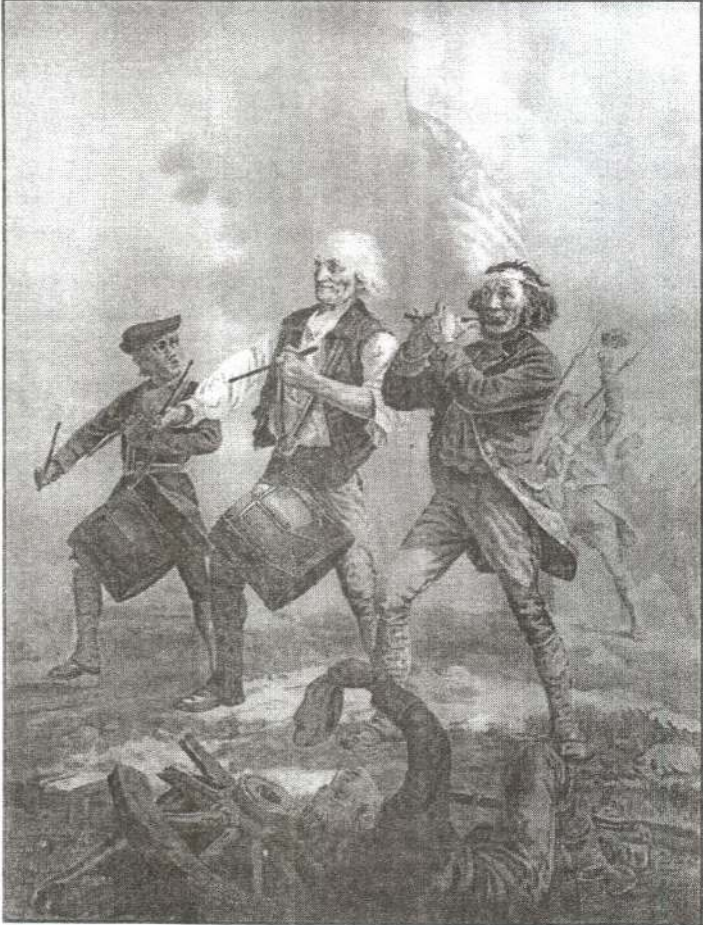
இதற்காக தானே இத் தனை ஏற்பாடுகளும், அலெக்சாண்டரின் உதடுகளில் புன்முறுவல் பூத்தன. ஆம், நன்றாக வியூகத்தில் வசமாக சிக்கிக் கொண்டன டேரியஸின் படைகள். நினைத்தது இது தான், நடந்ததும் அதுதான். “எதற்காக இந்த தாமதம்? சுற்றி வளையுங்கள் டேரியஸின் படைகளை தாக்குங்கள்.” உத்தரவிட்டார் அலெக்சாண்டர். பாரசீக வீரர்கள் கூண்டில் சிக்கியது போல் ஆனார்கள். தாக்குதல் பலமாக இருந்ததால் நிலைகுலைந்து போனார்கள் பாரசீக படையினர். இனிமேல் யோசித்துக் கொண்டிருக்க நேரமில்லை. அவசியமும் இல்லை. எல்லாம் முடிந்து விட்டது. பாரசீகப் படைகளை காவு கொடுத்து விட்டு மீண்டும் தப்பினார் டேரியஸ்.

இப் போது ஒட்டு மொத்த பாரசீகமும் அலெக்சாண்டரின் கரங்களில் விழுந்தது. என்ன தான் பாரசீகத்தை வென்றெடுத்த போதிலும் டேரியஸை தப்ப விட்டது அலெக்சாண்டருக்கு வேதனையை கொடுத்தது. எப்படியாவது அவனைப் பிடித்து விட வேண்டும். தளபதிகள், அமைச்சர்கள் என்று யார் வந்தாலும் அலெக்சாண்டர் இதே வாசகங்களை தான் கூறிக் கொண்டிருந்தார்.

இந்தச் சூழ்நிலையில் பெஸ்ஸங் என்பவர் டேரியஸைக் கைது செய்து விட்டதாக செய்தி ஒன்று அலெக்சாண்டரை வந்தடைந்தது. “உடனே புறப்படுங்கள் நான் அந்த இடத்திற்கு செல்ல வேண்டும்”, புறப்பட்டார் அலெக்சாண்டர். அவரோடு அறுபது வீரர்களே சென்றனர். வழியில் ஒரு மனிதர் குத்துயிரும், கொலையுயிருமாக கிடந்தார். சட்டென்று கீழே இறங்கிய மசிடோனிய வீரர் ஒருவர் கீழே கிடந்த மனிதரை புரட்டினார். அடுத்த நொடி தூக்கி வாரிப் போட்டது அவருக்கு. அந்த நபர் டேரியஸ், பாரசீக மன்னர். குடிக்க கொஞ்சம் தண்ணீர் கேட்டார் டேரியஸ். கொடுத்தார் அந்த வீரர். மடக், மடக் தண்ணீர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தொண்டை வழியாக இறங்கியது.

அவ்வளவு தான் அந்த வீரரின் மடியிலே உயிர் துறந்தார் டேரியஸ். டேரியஸ் மூச்சு அடங்குவதற்கும் அலெக்சாண்டர் அங்கு வருவதற்கும் சரியாக இருந்தது. ஓடி வந்து விஷயத்தை கூறினார் அந்த வீரர். நெஞ்சு கனத்தது போல் இருந்தது அலெக்சாண்டருக்கு.

எவ்வளவு பெரிய வீர மன்னர் இப்படி யாருமற்ற
 அனாதையாக இறந்து போக நேர்ந்து விட்டதே ! சரி
 போனது போகட்டும் வெற்றியின் காதலன் டேரியஸின்
 உடலை சகல ராஜ மரியாதைகளுடன் அடக்கம்
 செய்யுங்கள்.

காதலும் வாழ்வும்

அலெக்சாண்டரின் மாபெரும் வெற்றியை பெற்றதற்கு பாராட்டு தெரிவிக்கும் விதமாக மலைச்சாதி மக்கள் ஒரு விழாவிற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். அதற்கு தளபதி பார்மீனியோ மற்றும் ஹெபஸ்டின் உள்ளிட்ட நண்பர்கள் புடை சூழ சென்றிருந்தார் அலெக்சாண்டர். அங்கு ஒரு பெண் நடனமாடிக் கொண்டிருந்தாள். தகதகவென நல்ல அழகு, சிவப்பாக இருந்தாள். நல்ல உயரம், எல்லா விதத்திலும் அலெக்சாண்டருக்கு பொருத்தமானவளாக இருந்தாள். அலெக்சாண்டருக்குள் இருந்து ஒரு வீரன் வெளியே குதித்து, அவனது விரலுக்கு சொடுக்கு எடுத்து கொண்டிருந்தான்.

அலெக்சாண்டரின் பார்வை வெளியே பதிந்திருந்தது. தளபதி பார்மீனியோ மற்றும் அலெக்சாண்டரின் நண்பன் ஹெபஸ்டின் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். எல்லாவற்றையும் புரிந்து கொண்டார் அலெக்சாண்டர். நானும் அவளும் சந்தித்து பேசிய பிறகே ஒரு முடிவிற்கு வர முடியும். அடுத்த கணமே சந்திப்புக்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

ராக்சேனா அவள் பெயர். அலெக்சாண்டர் முன்பு தலைகுனிந்து உட்கார்ந்திருந்தாள். ஆயுதங்களை பிடிக்க மட்டுமே பழகியிருந்த அலெக்சாண்டரின் விரல்கள் முதல் முறையாக ஒரு பெண்ணை ஸ்பரிக்க நீண்டது.

அவளது தோள் மேல் கை வைத்தார். முகம் உயர்த்தினாள். கண்களில் வெட்கமும் பயமும் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தன. “என்னை பிடித்திருக்கிறதா?”

ஏதோ வார்த்தைகள் வெளிப்பட திணறி அவளது தொண்டைக்குளிக் குள் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதை அவரால் உணர முடிந்தது. “தாங்கள் சிறு வயதில் குதிரையை அடக்கிய வித்தையை என்னுடைய தாத்தா கதையாக சொல்லி இருக்கிறார். அந்த நொடி முதலே நான் உங்களை” அலெக்சாண்டரின் புருவங்கள் ஆச்சரியத்தில் நிமிர்ந்தன. “ஆ... நான் உங்களை...” அலெக்சாண்டரின் கேள்வியில் முகம் சிவந்த ராக்சேனா உணர்ச்சி மேலீட்டால் உதடு, சொற்கள் நடு நடுங்க “மனதால் வரிந்து நினைவாலே கோவில் கட்டி நித்திலத்தில் வாழ்ந்து வந்தேன் அன்பரே!” “ராக்சேனா என் இதயத்தை கனிய வைத்து மன இன்பத்தை தந்தவளே என் வாழ்வில் நீ தான் என் துணைவி...”

மலைச்சாதினியினர் முன்னிலையில் அலெக்சாண்டருக்கும் ராக்சேனாவுக்கும் திருமணம் விமரிசையாக நடை பெற்றது. திருமணம் முடிந்து விட்டது. பாரசீகத்தை கைப்பற்றியாகி விட்டது. கிரேக்கமும் கைக்கு வந்தது. எகிப்தும் வசமாகி விட்டது. ஆசியாவும் அடங்கி விட்டது. அடுத்தது இந்தியா, தந்தை பிலிப்பின் கனவு, தனது கனவு. இந்தியா புதிய தேசம், அதிகம் அறிந்திராத தேசம், அரசியல் சூழல், தட்ப வெப்ப சூழல், எதுவுமே

தெரியாமல் யுத்தத்திற்கு கிளம்புவது ஆபத்து என்பது அலெக்சாண்டருக்கு தெளிவாக புரிந்திருந்தது.

உடனடியாக அரசியல் வல்லுனர் மற்றும் வரலாற்று ஆசிரியர்களை அழைத்து வாருங்கள். இந்தியாவின் ஒவ்வொரு அங்குலத்தை பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் உத்தரவிட்டார் அலெக்சாண்டர். தெரிந்து கொண்டார். வரைபடத்தை வைத்துக் கொண்டு தன்னுடைய எல்லா சந்தேகங்களுக்கும் விடை தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இறுதியாகச் சொன்னார். இந்தியாவில் பிரிவினை தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கிறது. வெற்றி சாத்தியம் தான். என்ன ஒன்று இந்தியாவிற்கென பிரத்தியேகமான போர் முறைகளை வகுக்க வேண்டும்.

கி.மு. 327. இந்து குஷ் மலைத் தொடரைக் கடக்கும் முயற்சியில் மசிடோனியப் படைகள் ஈடுபட்டிருந்தன. மாபெரும் மலைத்தொடர், அதைக் கடக்க வேண்டுமென்றால் நிறைய இழப்புக்களை சமாளிக்க வேண்டும் என்பது புரிந்தது. அதுபோலவே நிறைய சிக்கல்கள் நிறைய உயிர்ப்பலிகள். ஒவ்வொன்றாக சமாளித்து முன்னேறிக் கொண்டிருந்தது அலெக்சாண்டரின் படை. ஒரு வழியாக காபூலை அடைந்தார்கள். இந்தியாவிற்குள் நுழைவதற்கு மலைச்சாதியினர் முட்டுக்கட்டையாக இருந்தார்கள். மலைச் சாதியினரின் பூர்வீக இடத்தில் அவர்களை எதிர்கொள்வது சிரமமாக இருந்தாலும் தாக்குதல் தொடர்ந்தது.

வெட்ட வெட்ட முளைக்கும் செடி போல மலைச்சாதி வீரர்கள் சாரை சாரையாக வந்த வண்ணம் இருந்தனர். இதனால் போர் நீண்டு கொண்டே போனது.

புதிதாக ஹஸ்தி என்கிற மலைச்சாதி தலைவன் அலெக்சாண்டரின் படைகளை அடித்து நொருக்க தொடங்கினான். அவன் ஒரு மகா வீரன் என்பதையும் புஷ்கலாவதி என்கிற தலைநகரைக் கொண்ட பகுதிக்கு மன்னன் என்பதையும் பின்னர் அலெக்சாண்டர் தெரிந்து கொண்டார். தலை நகரை சுற்றி பெரிய சுவர்கள் எழுப்பியிருந்தான் ஹஸ்தி. அலெக்சாண்டரின் படைகள் பலத்த அழிவின் பின் வெற்றி பெற்றன.

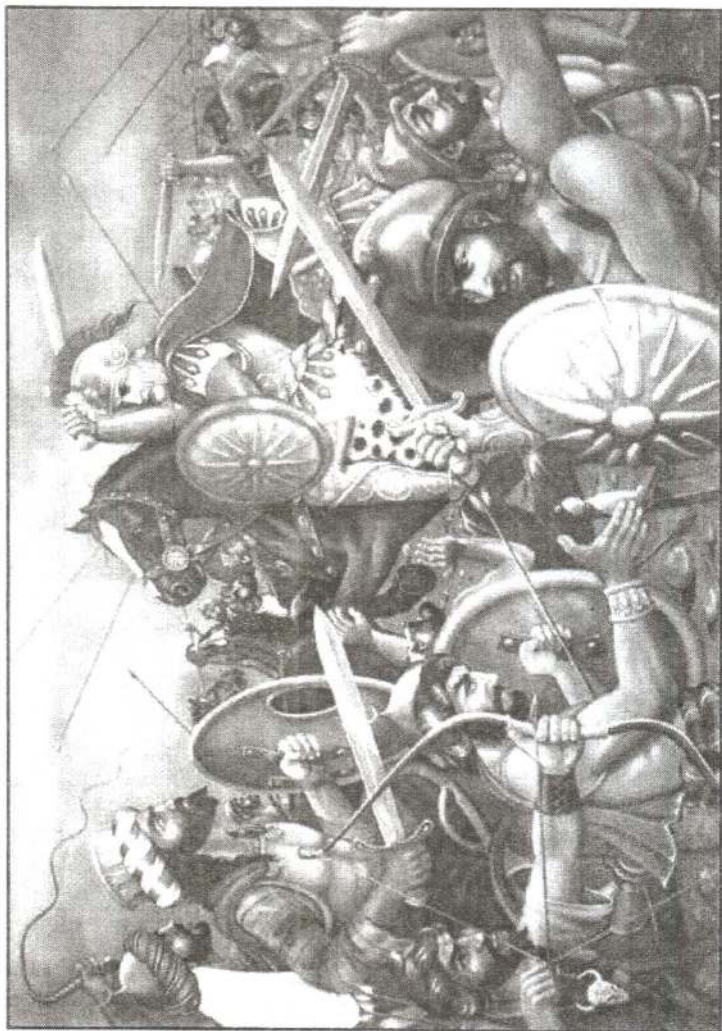
இது நாள் வரை வீரர்களை மாத்திரம் சந்தித்த அலெக்சாண்டர் புதிதாக ஒரு வீராங்கனையை போர்க்களத்தில் எதிர் கொண்டார். அவள் பெயர் “கிருபா...” கிருபாவின் படைகளை சந்திக்க திணறியது மசிடோனிய படைகள். காரணம் தட்ப வெப்ப சூழல். அது மசிடோனிய வீரர்களுக்கு பொருத்தமானதாக இல்லை. ஆனாலும் எண்ணிக்கை காரணமாக மசிடோனியப் படை வெற்றி பெற்றது.

அடுத்தடுத்து சில சிற்றரசர்களை எதிர் கொண்டு வெற்றி பெற்று விட்டு இந்தியாவை நோக்கி வேகமாக முன்னேறிச் சென்றார் அலெக்சாண்டர். எதிரே வந்தவர்களை எல்லாம் அநாசயமாக சூறையாடி முன்னேறியது மசிடோனியப் படை, வெற்றி, சந்தோசம், முன்னேற்றம்.

தட்சசீலம் நகருக்குள் நுழைந்தது மசிடோனியப் படை. அலெக்சாண்டர் வரும் செய்தி கேட்டு உடனே சரணடைந்தான் தட்சசீல மன்னன் அம்பி. களம் காணாமலே வெற்றியா? சந்தோஷமாக இருந்தது அலெக்சாண்டருக்கு. மற்ற நாடுகளில் ஜெயித்து வைத்திருந்த விலை உயர்ந்த பொருட்கள் சிலவற்றை அம்பிக்கு பிரதி உபகாரமாக அளித்தார் அலெக்சாண்டர். போரிட முன்வராததால் அம்பியை தனது நட்பு வட்டத்தின் ஒரு புள்ளியாக ஏற்றுக் கொண்டார். அரசு விருந்தாளியாக அவர் தங்கியிருந்த சமயத்தில் அம்பியின் முயற்சியால் அக்கம் பக்கத்து மன்னர்கள் சிலரும் அலெக்சாண்டரிடம் சரணடைந்தனர்.

இந்தியாவையும் இந்திய மன்னர்களையும் பற்றிய தந்தையின் மதிப்பீட்டுக்கும் தற்போதைய நிலைக்கும் நிறைய முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன. ஆனாலும் அவருடைய கணிப்பு பொய்யாகாது. அம்பியை வைத்து ஒட்டு மொத்த இந்திய அரசர்களின் வீரத்தையும் குறைத்து மதிப்பிடக் கூடாது. ஹஸ்தி போன்றவர்களை நாம் மறக்க கூடாது. எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் பரிசுத்தமான வீரர்களை நாம் எதிர் கொள்ள வேண்டியிருக்கும், ஜாக்கிரதை! வீரர்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்தபடி முன்னேறிச் சென்றார் அலெக்சாண்டர்.

மன்னா / மாவீரர்

கி.மு. 326 ஜீலை மாதம்....

ஜீலம் மற்றும் சினாப் நதிகளுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியை புருசோத்ம போரஸ் என்ற மன்னர் ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தார். போரஸ் மிகச் சிறந்த வீரர். யானைப் படையை வெற்றிகரமாக செலுத்தி வெற்றிகளைக் குவிப்பதில் சூரர். எவ்வளவு பெரிய எதிரியாக இருந்தாலும் தீரத்துடன் களத்தில் எதிர் கொள்ளக்கூடியவர் புருசோத்ம போரஸ் என்று ஏற் கனவே அரசியல் வல்லுனர் ஒருவர் அலெக்சாண்டருக்கு எச்சரிக்கை விடுத்திருந்தார்.

தன்னுடைய அரசியல் வல்லுனர் இப்போது தான் முதன் முறையாக ஒரு வீரனைப் பற்றி பேசியதால் போரஸைச் சந்தித்து போரிடுவதற்கு ஆர்வமாக இருந்தார் அலெக்சாண்டர். “உடனடியாக சரணடைய வேண்டும், இல்லாவிட்டால் போர்க் களத்தில் சந்திக்க வேண்டும் எச்சரிக்கை” இது தான் அலெக்சாண்டர் தன்னுடைய தூதுவனிடம் உதிர்த்த வார்த்தைகள். அப்படியே கொண்டு போய் போரசிடம் சேர்த்தார் அந்த தூதுவர்.

விஷயத்தை கேட்டு அவையில் இருந்தவர்கள் எல்லோரும் கொதித்து போய் விட்டனர். அலெக்சாண்டர் பெரிய வீரனாக இருக்கலாம் ஆனால் மன்னர் போரசின் படைபலம் தெரியாமல் சிறுபிள்ளைத் தனமாக மிரட்டல் விடுத்து அனுப்பியிருக்காரே.

அம்பியை போல கோழைத் தலைவன் அல்ல நான் முடிந்தால் என்னைத் தொட்டு பார்க்கச் சொல்லுங்கள். உங்கள் மன்னரைச் சந்திக்க வேண்டுமென்றால் அது யுத்த களமாகத் தான் இருக்கும்.” போரசின் வார்த்தைகள் அட்சரம் பிசகாமல் அலெக்சாண்டரின் கவனத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டன. நிச்சயம் அவன் வீரனாகத் தான் இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் கண்ணுக்கு நேராக இந்திய மன்னர்கள் மண்ணிலும் தன்னுடைய காலடியிலும் வீழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் இப்படியொரு சவாலை விட நெஞ்சு துணியாது.

அவனுடைய வீரத்தை மெய்ச்சுகிறேன். வெறுமனே மெச்சிக் கொண்டு இருந்தால் உயிருக்கே உலை வைத்து விடுவான். எனவே போருக்கு தயாராகுங்கள் வீரர்களே!. அலெக்சாண்டரின் படைகள் ஜீலம் நதியின் மேற்கு கரையை நோக்கி புறப்பட்டன. நதி மிகப் பெரியது. அது மழைக்காலம் வேறு, வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது. மழை கொஞ்சமும் நின்றபாடில்லை. ஒரு கரையில் போரசின் தலைமையில் வீரர்கள், கூடவே போரசின் மகன். மறுகரையில் அலெக்சாண்டரின் படைகள். விடிந்தால் தொடங்கப் போகிற யுத்தத்திற்காக இரு தரப்பு பாசறைகளிலும் தீப்பந்தங்கள் கொழுத்தப்பட்டு வியூகங்கள் அவை குறித்த ஆலோசனைகள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருந்தன. அலெக்சாண்டருக்கு குதிரைப்படை என்றால் போரசுக்கு யானைப்படை.

முன்வரிசையில் யானைப்படை, பின்வரிசையில் காலாட்படை, காலாட்படைக்கு பாதுகாப்பாக அதன் இரு புறங்களிலும் குதிரைப்படைகள். நடுநாயகமாக யானையின் மீது மன்னர் புருசோத்ம போரஸ் அமர்ந்திருந்தார். போரசின் வியூகம் அலெக்சாண்டருக்கு பிரமிப்பை ஏற்படுத்தியது. வியூகத்தை உடைக்க வேண்டுமானால் அதிக செலவழிக்க வேண்டியது ஆயுதங்களை அல்ல, முளையைத்தான் என்பது அலெக்சாண்டருக்கு புரிந்து விட்டது. அவர் தன்னுடைய படையில் 32500 காலாட்படை வீரர்களையும், 7300 குதிரைப் படையினரையும் வைத்திருந்தார்.

இருபுறம் வீரர்கள் கூட்டம், போர் முரசுகள் அதிர்ந்தன. முரட்டு யானைகள் ஆக்ரோசம் பொங்க துதிக்கைகளை சுழற்றிக் கொண்டு நின்றன. குதிரைகள் முன்னங்கால்களை உயர்த்திக் கொண்டு கனைத்து பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்தன. தேர்ச் சக்கரங்கள் பாய்வதற்குத் தயாராக தடதடத்துக் கொண்டிருந்தன. இந்தப் பக்கம் அலெக்சாண்டரும் அந்த பக்கம் புருசோத்தமரும் உத்தரவுகளை பிறப்பித்தனர். இரு படைகளும் உக்கிரத்துடன் மோதிக் கொண்டன. பீதியூட்டும் பிளிறல் சத்தம், வீரர்களின் அபயக்குரல், மரண ஓலம் நெஞ்சை உருக்க வைத்துக் கொண்டிருந்தன. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக யுத்த களம் சவக்களமாக மாறிக் கொண்டிருந்தது. புருசோத்மரின் படைகள் மசிடோனியப் படைகளை கபளீகரம் செய்யும் அளவிற்கு அதீத வீரியத்துடன் செயல்பட்டது. யானைப்படை வெற்றியின் விளிம்பில் நின்றது.

ஏதாவது செய்ய வேண்டும் , இல்லாவிட்டால் முதலுக்கே மோசம், புரிந்து விட்டது அலெக்சாண்டருக்கு. உடனடியாக புருசோத்மரின் படை பலத்தை குறைக்க வேண்டும். வீரமிகு நண்பர்களே, போரில் உங்களுடைய செயற்பாடுகள் அதி அற்புதம், உங்களுடைய வீரத்திற்கு தலை வணங்குகிறேன். “என்னுடைய கேள்விக்கு பதில் சொல்லுங்கள்.” “கேளுங்கள் அரசே! பதிலளிக்க காத்திருக்கிறோம்” போரசிடனான இந்த யுத்தத்தில் நாம் சமாளிப்பதற்கு மிகவும் கடுமையாக இருக்கும் விஷயம் எது? “யானைப்படை தான் சந்தேகமே இல்லை” விருட்டென வந்து விழுந்தது பதில்.

நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் யானைகளின் துதிக் கைகளையும் , தந்தங்களையும் மட்டும் குறிவைத்து தாக்குங்கள், அவை அறுந்து கீழே விழ வேண்டும் அதே நேரத்தில் தீப்பந்தங்களை கொழுத்தி வீசுங்கள். மிரண்டு ஒடுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். புறப்படுங்கள். களத்தில் இறங்கினார்கள் மசிடோனிய வீரர்கள். அலெக்சாண்டரின் ஆலோசனையை அமுல்படுத்தினார்கள். ஒவ்வொரு ஈட்டியும் யானைகளை மட்டுமே குறிவைத்தன. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக யானைப்படை பலமிழந்தது. தந்தங்களும், துதிக் கைகளும் மண்ணோடு மண்ணாக புரள தொடங்கின. யானைப்படை துவண்டது. “வெற்றி வெற்றி யானைப்படையை முடக்கி விட்டோம், ஆர்ப்பரித் தார்கள் மசிடோனிய வீரர்கள். தேர்களும் நகர முடியாத நிலை, யானைப்படை முன்னே சென்று தேங்கி விட்டதால் அவற்றைத் தாண்டி குதிரைப்படையினராலும்

முன்னேற முடியவில்லை. கால்களும் கைகளும் வழக்கியதால் தரையில் அழுத்தம் திருத்தமாக நின்று கொண்டு அம்புகளைச் செலுத்த முடியாமல் திணறினார்கள் புருசோத்தமரின் வீரர்கள்

மழை புருசோத்தமருக்கு மிகப்பெரிய சோதனையாக அமைந்தது. அலெக்சாண்டருக்கும், புருசோத்தமருக்குமான யுத்தம் இயற்கைக்கும் புருசோத்தமருக்குமான யுத்தமாக உருவெடுத்திருந்தது. நடக்கும் அனைத்தும் அலெக்சாண்டருக்கு சாதகமாக மாறின. தன்னுடைய வீரர்கள் செத்து மடிந்து கொண்டிருப்பது புருசோத்தமரை எந்த விதத்திலும் பாதிக்கவில்லை. அடுத்தடுத்து எப்படி தாக்குதல் நடத்துவது என்றே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார். குதிரைகள் போனால் என்ன? யானைகள் போனால் என்ன? காலாட்படை இருக்கிறது அல்லவா? அவர்களை வைத்து வகுக்க போகிறேன் வியூகம், சரியப் போகிறது அலெக்சாண்டரின் மனக்கோட்டை, உரக்க குரல் கொடுத்தார் புருசோத்தமர். கலாட்படை வீரர்களை குறுக்கு வட்டத்தில் சங்கிலி போல ஒருவரை ஒருவர் பிணைத்துக் கொண்டு நிற்க உத்தரவிட்டார். கைகளில் கூர் தீட்டிய ஆயுதங்கள் வேறு, அதைப் பார்த்த அலெக்சாண்டருக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது.

தனது படைகளில் மிச்சமிருந்த எல்லா வற்றையும் கொண்டு வந்து நிறுத்தியிருந்தார் புருசோத்தமர். திடீரென எங்கிருந்து படைகள் முளைத்தன? அலெக்சாண்டருக்கு ஆச்சரியம்,

இதுவரை அவர் சந்தித்திராத வியூகமாக இருக்கிறது, எப்படி அந்த மனிதச் சங்கிலியை தகர்ப்பது? இருக்கவே இருக்கிறது ஈட்டிப்படை. பயன்படுத்த வேண்டியது தான். உத்தரவிட்டார் அலெக்சாண்டர். சீறிப்பாய்ந்தன ஈட்டிகள், செத்து மடிந்தனர் புருசோத்தமரின் வீரர்கள். இறுதியாக புருசோத்தமரின் படை மசிடோனியர்களால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டது. ஒற்றை ஆளாக இருந்து தாக்குதல் நடத்திக் கொண்டிருந்த புருசோத்தமரும் சுற்றி வளைக்கப்பட்டார்.

நடந்தது என்ன...?

அலெக்சாண்டரின் போரியல் வாழ்வில் ஒரு திருப்பு முனை, வெற்றிப் பாதையில் ஒரு சறுக்கல் மகா வீரனுக்கு முன்னால் தான் நிற்பதை உணர்ந்தார். இந்தியர்கள் பற்றிய தந்தையின் கணிப்பையும் நினைத்தார்.

புருசோத்தமரின் தீரமிக்க போராட்டம் அலெக்சாண்டரை நிலைகுலைய செய்திருந்தது. பிரமிப்பு கொஞ்சமும் அடங்கவில்லை அவருக்கு.... மனம் விட்டு பேசினார் அலெக்சாண்டர். “அன்பு மிக்க நண்பர் போரஸ் என்னுடைய படைபலத்தைக் காட்டிலும் உங்களுடையது மிகச் சொற்பமானது. ஆனாலும் எங்களுக்கு கடுமையான நெருக்கடியை கொடுத்தீர்கள். ஒரு வகையில் இயற்கை எங்களுக்கு நேசக்கரம் நீட்டியது என்னவோ உண்மை தான். உங்களுடைய போர் வியூகங்கள், தந்திரங்கள் எல்லாமே என்னை மலைக்க வைத்து விட்டன.

ஆகவே, இந்த நாட்டை உங்களுக்கே திருப்பி அளிக்கிறேன். நீங்களே ஆள வேண்டும், இது தான் உங்கள் வீரத்துக்கு என்னால் முடிந்த காணிக்கை”. உணர்ச்சி பொங்க பேசினார் அலெக்சாண்டர். “சொல்லுங்கள். நான் உங்களை எப்படி நடத்த வேண்டும்”, “அரசனைப் போல்” புருசோத்தமரிடம் இருந்து வீரியம் குறையாமல் வந்து விழுந்தது பதில் “உங்களை நான் எப்படி அழைக்க வேண்டும்” கேட்டார் அலெக்சாண்டர். “மன்னா என்று அழை, மாவீரா என்று அழை” கூறினார் புருசோத்தமர்.

நாட்டை புருசோத்தமரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு புறப்பட்டார் அலெக்சாண்டர். அப்போது அலெக்சாண்டரின் பாசக்குதிரையான பியூசிபேலஸ் இறந்து விட்ட செய்தி அலெக்சாண்டரை ஒரு கணம் உலுக்கி விட்டது. கண் கலங்கினார், பின் அழுதார். ஜீலம் நதியின் இருகரைகளிலும் இரண்டு நகரங்களை நிர்மாணம் செய்தார் அலெக்சாண்டர். அவற்றில் ஒன்றுக்கு தன்னுடைய குதிரையின் நினைவாக “பியூசிபேலா” என்று பெயர் வைத்தார். இன்னொரு நகரின் பெயர் நிஸ்யா.

ஒரு பெரிய நிலப்பகுதியை தேர்வு செய்து அதில் ஒரு நகரத்துக்குரிய அத்தனை வசதிகளையும் செய்வது எல்லாமே கிரேக்க கட்டிடக்கலையை பிரதிபலிக்கும் வகையில் செய்வது, தான் வெற்றி கொள்ளும் நாடுகளில் எல்லாம் இது போன்ற நகரங்களை நிர்மாணித்து, கிரேக்கர்களின் கட்டிடக் கலையை பரப்பியதில் அலெக்சாண்டரின் பங்கு அபரிமிதமானது.

எவ்வளவு உத்தமமான வீரனுடன் போரிட்டிருக்கிறோம், என்று ஒரு பக்கம் பெருமைப் பட்டாலும் பயந்த வீரர்களை நினைத்தால் ஆத்திரமாக வந்தது அலெக்சாண்டருக்கு. “நடந்ததை எண்ணிக் கவலைப்பட வேண்டாம், நம்மை வெல்ல உலகிலே எவருமே இல்லை, என்பதை ஒவ்வொரு முறையும் நிரூபித்துக் கொண்டே வருகிறோம், நாம் இன்னும் செல்ல வேண்டிய தூரம் எவ்வளவோ இருக்கிறது, அடைய வேண்டிய லட்சியங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன, நாம் கடப்பதற்காக பரந்து விரிந்து ஓடும் கங்கை நதி காத்திருக்கிறது, களைப்பு உங்கள் உடலில் இருக்கலாம், மனதில் இருக்க கூடாது” என்று கூறினார் அலெக்சாண்டர்.

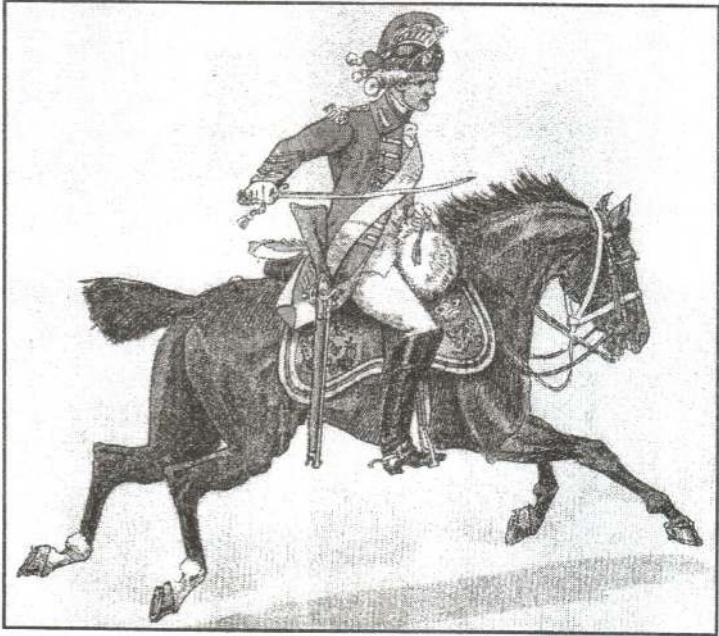
அலெக்சாண்டர் வீரர்களை அழைத்து பேசினார். “அன்புக்குரிய வீரர்களே! உங்களுடைய சூழலில் தான் நானும் இருக்கிறேன். நானும் உங்களைப் போலவே ஒரு வீரன் இந்தியாவை ஒட்டு மொத்தமாக நமது கைப்பிடிக்குள் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற லட்சியத்துடன் புறப்பட்டோம், அதற்கான பணிகளில் ஓரளவு வெற்றியும் கண்டு விட்டோம். இப்போது புருசோத்தமரை வீழ்த்தி இருக்கிறோம். அந்தப் பயத்திலேயே ஏராளமான மன்னர்கள் நம்மிடம் சரணடையத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் யார் காரணம்? நீங்கள், நீங்கள் மட்டும் தான் காரணம். வெற்றிகள் நம்மை வரவேற்கின்றன. வாருங்கள் போகலாம், என்ன தயாரா?”

“அரசே! தாமே விரும்பி சரணடைபவர் களை மட்டுமே இனி நம்மால் எதிர் கொள்ள முடியும். ஆனால் புருசோத்தமர் போன்றவர்களுடன் போரிட உடலும் மனமும் இடம் கொடுக்கவில்லை. வீரர்கள் சார்பாக சில தளபதிகள் பேசினார்கள். சரி உங்கள் நிலையை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் இப் போதைக்கு ஜீலம் நதியை தாண்டி முன்னேற வேண்டாம். அக்கம் பக்கத்தில் இருக்கும் நாடுகளை கைப்பற்ற முயற்சி செய்வோம்.

நிம்மதியாக இருந்தது வீரர்களுக்கு, அலெக்சாண்டர் நினைத்த படியே சில மன்னர்கள் தாமாக ஓடி வந்து கிரீடத்தைக் கழற்றி அலெக்சாண்டரின் பாதங்களில் வைத்து வணங்கினார்கள். இவர்களில் இளைய புருசோத்தமனும் ஒருவர். அண்ணனைப் போல அல்லாமல் கோழைத்தனத்தின் மொத்த உருவம் அவர். சில மாதங்கள் ஓய்வெடுத்த பிறகு கங்கைச் சமவெளியில் உள்ள பியாசி என்கிற நாட்டைக் கைப்பற்ற நினைத்தார். ஆனால் அவருடைய வீரர்களோ மிகவும் தயங்கினார்கள். எங்கள் பிள்ளைகளை கண்களால் ஒரு முறை பார்த்து விடுகிறோம். பிறகு போர்க்களம் செல்கிறோம்.

வீரர்களின் உணர்வுகளை ஏற்றுக் கொண்டாகிய வேண்டிய கட்டாயம். மனத்தை மாற்றிக் கொண்டார் அலெக்சாண்டர். “அன்பு மிக்க வீரர்களே! உங்களுடைய உழைப்பு, திறமை எல்லாவற்றையும் வைத்துப் பார்த்தேன். பத்தாண்டுகளாக தொடர்ந்து போர், போர், போரைத்தவிர வேறு எதுவுமே நம்முடைய வாழ்க்கையில் இல்லாமல் போய் விட்டது.

உடனடியாக உங்களுக்கு தேவை ஓய்வு மட்டுமல்ல, குடும்பத்தையும் சந்திக்க வேண்டும், அன்பைப் பரிமாறிக் கொள்ள வேண்டும், குடும்பத்தினரது தவிப்பையும் தணிக்க வேண்டும், புகிறது. இதோ இந்த நிமிடமே புறப்படலாம் மசிடோனியா விற்கு” அறிவிப்பு வெளியான அடுத்த நொடியே வீரர்களின் முகத்தில் புன்னகை வழிந்தோடின. ஆர்ப்பரித்தனர், “கருணையின் கடவுள் அலெக் சாண்டர் வாழ்க!”

இலட்சிய வீரன் இறப்பதில்லை

ஊர் திரும்பும் மகிழ்ச்சியில் வழியில் தென்படும் சிறு சிறு நாடுகளை தாக்கி அவற்றை தனது ஆளுகைக்குள் அடக்கிய படியே சென்றார் அலெக்சாண்டர். வழியில் மாலி என்றொரு நாடு இருந்தது. அந்நாட்டின் வில் அம்பு வீரர்கள் அசகாய சூரர்கள், பல நூறு அம்புகள் ஒரு சேர தேனிக் கூட்டம் போல வந்து தாக்கும் இடைவிடாது. அலெக்சாண்டரின் வீரர்களால் சுதாகரிக்க முடியவில்லை. அம்புப் பெருமழை தொடங்கியது. எதிர் பாராத நேரத்தில் அலெக்சாண்டரே அதில் சிக்கிக் கொண்டார். முதலில் மார்பில், அடுத்து பின்னங் கழுத்தில், அப்புறம் இடுப்பில் மூன்று அம்புகள் மூர்ச்சையாகி கீழே விழுந்தார் அலெக்சாண்டர்.

அவர் உடலில் இருந்து இரத்தம் மட்டும் அசைந்து அசைந்து வழிந்து கொண்டிருந்தது. வேறு அசைவுகள் இல்லை. அலெக்சாண்டரை பார்த்துக் கொண்டிருந்த வீரர்களின் கண்களில் கண்ணீர், மாமன்னர் இறந்து விட்டாரோ? கேள்விக்குறி அவர்களின் கண்களில் மிதந்தது. நாலா புறமிருந்தும் மாலி வீரர்கள் வெறியோடு ஓடி வந்தார்கள். அலெக்சாண்டரை துண்டு துண்டாக வெட்டிப் போடுவதே அவர்களது நோக்கம். சிலிர்த்தெழுந்தார்கள் மசிடோனிய வீரர்கள். அவர்களுக்கும் மாலி வீரர்களுக்குமிடையே மோதல் கடுமையாக இருந்தது.

மெல்லக் கண் விழித்தார் அலெக்
சாண்டர். அது மயக்கம், ஆயுதங்களின் மோதல்,
சத்தம் உசுப்பவே உத்வேகத்துடன் எழுந்து நின்றார்.
தம் உடலில் தைத்த அம்புகளை பிடுங்கி எறிந்தார்.
வெறி, கோபம், பெரும் சீற்றத்துடன் மாலி
வீரர்களுக்கு மரணம் வழங்க ஆரம்பித்தார்
அலெக்சாண்டர். சிறிது நேரத்தில் அந்தக் களத்துக்கு
ஏராளமான மசிடோனிய வீரர்கள் வந்து விட்டனர். ஒரு
குழுவினர் அலெக்சாண்டரைப் பத்திரமாக கொண்டு
சென்று சிகிச்சை கொடுக்கத் தொடங்கி னார்கள்.
கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அலெக்சாண்டரின் உடல்
நிலை முன்னேறத் தொடங்கியது.

படைகள் நிம்மதியாக ஓய்வெடுத்தன.
அந்நேரத்தில் அலெக்சாண்டரின் கடல்படைத்
தலைவனான நீர்க்கஸ் வந்து அவரைச் சந்தித்தார்.
கடற் படைகளின் நிலை பற்றி விபரமாக கேட்டறிந்து
கொண்டார் அலெக்சாண்டர். அவரிடம் பேசிய பிறகு
அலெக்சாண்டர் புதிய பயணத்திட்டங்களை
வகுத்தார்.

படைகள் மூன்றாக பிரிக்கப்பட்டன.
அலெக்சாண்டர் ஒரு பிரிவிற்கு தலைமை தாங்கினார்.
நீர்கஸ் மற்றும் இன்னொரு தளபதியின் கீழ் மற்ற
இரண்டு பிரிவுகள், மூன்று பிரிவினரும் வெவ்வேறு
திசைகளில் தங்கள் பயணத்தை ஆரம்பித்தனர்.
நீர்க்கஸ் தலைமையிலான படையை அலெக்சாண்டர்
பாரசீக வளைகுடா பகுதிக்கு அனுப்பினார்.
இன்னொரு படையை ஆப்கானிஸ்தானின்
தென்பகுதியில் உருவாகியிருந்த கலகத்தை

அடக்குவதற்காக அனுப்பியிருந்தார். மீதமிருந்த படையை பலுசிஸ்தான் வழியாக பார்சீகத்தை அடையும் முயற்சியில் ஈடுபடுத்தினார்.

வழியில் மிகப் பெரிய பாலை வனத்தை கடந்தாக வேண்டிய சூழ்நிலை, அதைக் கடப்பதற்கு பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஆனாலும் ஒரு வழியாக பாலைவனத்தைக் கடந்தார் அலெக்சாண்டர். கி.மு.324ல் ஸீசா நகரை அடைந்தார். அதற்கு முன்பாக அலெக்சாண்டர் அனுப்பிய மற்ற இரு படைகளும் தங்களுக்கு இட்ட பணிகளை நிறைவேற்றி விட்டு ஸீசா நகரை அடைந்திருந்தன. கிரேக்கர் அல்லாதவர்களையும் படையில் இணைத்தார் அலெக்சாண்டர். படைபலம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகரிக்க ஆரம்பித்தது. ஆனால் அலெக்சாண்டரின் மனத்தில் ஒரு புதிய எண்ணம் உதித்திருந்தது. அரேபியா, ஆபிரிக்கா, ஐரோப்பா நாடுகளையும் கைப்பற்ற வேண்டும். அடுத்து அவை நான் கைப்பற்றுவேன்.

சில செய்திகள் மாவீரர்களையும் ஒடுக்கி உக்கார வைத்து விடும். அப்படி ஒரு செய்தி வந்து சேர்ந்தது. அது, அலெக்சாண்டரின் நெருங்கிய நண்பர்களுள் ஒருவரான ஹெபஸ்டியோனின் மரணச் செய்தி, மனரீதியாக மிகவும் பலவீனமடைந்து போனார் அலெக்சாண்டர். அரேபிய நாடுகள் மீது படையெடுப்பதற்காக பாபிலோன் நோக்கி சென்று கொண்டிருந்தார். அலெக்சாண்டர் ஆனாலும் நோக்கத்தை எல்லாம் மறந்து மதுவிலே ஊறிக் கொண்டிருந்தார் பலவீனம் பரவ ஆரம்பித்தது.

அவரது உடலிலும் மனத்திலும் அலெக்சாண்டர் உடல் ரீதியாக வலுவிழந்து விட்டார் அவருடைய படைகள் அழிந்து விட்டன. சரி நாட்டுக்காக இதனை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். டேரியஸின் மகள் ஸ்டேரிராவுக்கும் அலெக்சாண்டருக்கும் திருமணம் நடந்தது.

பாபிலோனை நோக்கி அலெக்சாண்டரின் படைகள் செல்லத் தொடங்கின. அங்கு இதுவரை சந்தித்திராத புதிய எதிரியை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் என்று எச்சரித்தனர் அரசியல் வல்லுனர்கள். பாபிலோன் நகருக்கு வெளியே அலெக்சாண்டரின் படைகள் முகாமிட்டன.

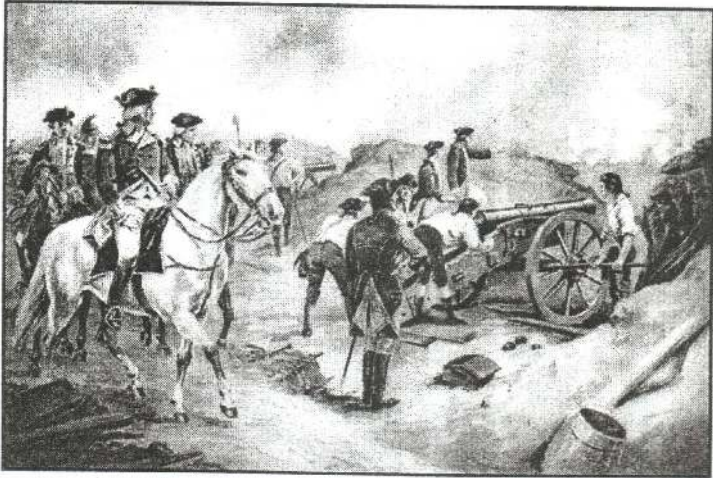
காலை நேரம் அலெக்சாண்டரின் உடலெங்கும் சூடு பரவியது, அனலாக கொதித்தது. எத்தனையோ நாள் மயக்கம், அன்று அலெக்சாண்டருக்கு விழிப்பு வந்தது. எதிரே அவருடைய மனைவி ராக்சேனா, நண்பர்கள், தாலமி மற்றும் செலூகஸ் உள்ளிட்டோர் நின்றிருந்தார்கள். செலூகஸின் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டார் அலெக்சாண்டர். “எனக்கு ஒரு உதவி செய்ய முடியுமா? செலூகஸ்?” குரல் கம்மியிருந்தது அலெக்சாண்டருக்கு. எல்லோருடைய கண்களிலிருந்தும் நீர் கசிந்தது.

“உத்தரவிடுங்கள் அரசே!, அதற்காக தானே நாங்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்” திணறித் திணறிப் பேசினார் அலெக்சாண்டர். “என்னுடைய கைகள் வெளியே தெரியும் படி கல்லறையில் என்னைப் புதைக்க வேண்டும்”

யாரிடமிருந்தும் பதிலில்லை. வாய் விட்டு அழத் தொடங்கியிருந்தார்கள். “செய்வீர்களா” கேட்டார் அலெக்சாண்டர். “செ... செய்கிறோம்...” உடைந்த குரலில் பதில் வந்தது. அலெக்சாண்டருக்கு தெரியாதது தோல்வி யின் ருசி, எதையும் வெற்றியாகப் பார்த்து மட்டும் பழகியவர். முதன் முறையாக மரணத்திடம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தோற்றுக் கொண்டிருந்தார். போராட்டம் போதும் என்று தோன்றிய நொடியில் தன் உயிரை வெளியேற அனுமதித்தார்... (323 ஐன் 10ல் மரமாணார்).

அலெக்சாண்டரின் கடைசி ஆசை இது தான்.

“இந்தக் கல்லறையில் உறங்குபவன் உலகையே வென்றவன், என்று பொறித்து விடுங்கள், ஆனாலும் போகும் போது எதையும் எடுத்து செல்லவில்லை என்று எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ளவே கைகள் வெளியே தெரிய வேண்டும்”

பொன்மொழிகள்

- அலெக்சாண்டரின் தந்தையின் பெயர் : பிலிப்
தாயாரின் பெயர் : ஒலிம்பியஸ்
- 356, ஜூலை, 26 அலெக்சாண்டர் பிறந்தார்.
- அலெக்சாண்டரின் தந்தை பிலிப்பின் குதிரை
ஒலிம்பிக் போட்டியில் வெற்றி பெற்றது.
- இல்லீரியா மசிடோனியப் படைகளால் வெற்றிக்
கொள்ளப்பட்டது.
- அலெக்சாண்டரின் ஆசானாக லியோனிடஸ்,
பின்னர் அரிஸ்டோட்டில் நியமிக்கப்பட்டார்.
- “மகனே அலெக்சாண்டர் எனது கனவு தேசமான
இந்தியாவை நான் வெற்றி கொள்ள முடியா
விட்டாலும் நீ வெற்றி கொள்ள வேண்டும்.
இந்தியக் கலாசாரத்தை நம்முடைய மக்களுக்கு
அறிமுகம் செய்து வைக்க வேண்டும். இந்த
இரண்டும் தான் என்னுடைய நோக்கம்”
- சிறுவன் அலெக்சாண்டர் அடக்கிய குதிரையின்
பெயர் பியூசிபேலஸ்.
- அலெக்சாண்டருக்கு பியூசிபேலஸ் குதிரையே
பரிசாகவும் வழங்கப்பட்டது.
- அரிஸ்டோட்டில் கி.மு. 384 முதல் 322 வரை
வாழ்ந்தார்.

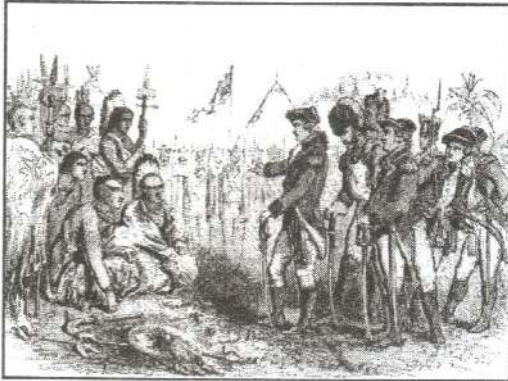
- பிலிப் பினைக் கைதியாக இருந்த இடம் தீப்ஸ்.
- அரிஸ்டோட்டில் ஹோமரின் காவியமான இலியட்டை அலெக்சாண்டரை படிக்க வைத்தார்.
- இலியட்டின் நாயகன் அகிலஸாகத்.
- அலெக்சாண்டரின் முதல் போர் மோடி நாட்டுடன் நடைபெற்றது.
- மோடி நாட்டை வெற்றி கொண்ட அலெக்சாண்டர் அந்த நாட்டிற்கு அலெக்சாண்டிரா என்று பெயர் சூட்டினார்.
- அலெக்சாண்டர் டெமாஸ்தனிஸ் இருக்கும் கிரேக்க நாட்டுப் போரிலும் இரண்டாவது வெற்றியை பெற்றார். அப்போது அலெக்சாண்டரின் வயது 19.
- அலெக்சாண்டரின் தந்தை பிலிப் மன்னரை கோடரியால் வெட்டிச் சாய்த்தான் பலானியஸ்.
- அலெக்சாண்டர் மசிடோனிய மன்னராக மகுடம் சூட்டப்பட்டார்.
- தீபு நாடும் அலெக்சாண்டர் வசமானது.

- பெஸடை ரோய் என்பது காலாட் படையில் தரப்படும் உயரிய அந்தஸ்து.
- கி.மு 334,மே மாதம் அலெக்சாண்டர் ஆசிய பயணத்தை தொடங்கினார். போர் வீரனாகவும், கலாசாரத்துவனாகவும் செல்கின்றேன். எனக் கூறினார்.
- அலெக்சாண்டர் ஆசியப் பயணத்திற்கு போர் வீரர்கள், வரலாற்று ஆய்வாளர்கள், புவியியல் வல்லுனர்கள், அரசியல், விஞ்ஞானிகள், எழுத்தாளர்கள், விற்பனையாளர்கள், படைப்பாளிகள், இலக்கிய வாதிகள், புலவர்கள், புள்ளியல் நிபுணர்கள், ஓவியர்கள், களவரைவாளர்கள், ஆகியோர் புடைசூழச் சென்றார்.
- கிரானிகஸ் யுத்தத்தில் அலெக்சாண்டர் வெற்றி பெற்றார்.
- கிரானிகஸ் யுத்தத்தில் தோற்று ஓடிய டேரியஸ் இஸ்ஸஸ் யுத்தத்தை ஆரம்பித்தார்.
- இஸ்ஸஸ் யுத்தத்தில் டேரியஸின் தாயார், மனைவி மற்றும் மணமாகாத இரண்டு மகள்கள் கைது செய்யப்பட்டனர்.
- டயர் நாட்டுடன் 210 நாட்கள் நடந்த யுத்தத்தில் அலெக்சாண்டர் வெற்றி பெற்றார்.
- எகிப்து அலெக்சாண்டரிடம் மண்டியிட்டது. பாரசீகமும் வீழ்ந்தது.

- வெற்றியின் காதலன் டேரியஸ் அலெக்சாண்டருடனான யுத்தத்தில் வீழ்ந்தான்.
- மூன்று முறை அலெக்சாண்டருக்கு எதிராக போராடியவன் டேரியஸ்.
- மலைசாதி மங்கை ராக்சேனா அலெக்சாண்டருக்கு மாலையிட்டாள்.
- இந்திய யுத்தத்திற்காக கி.மு.327ல் இந்துகுஷ் மலைத்தொடரைக் கடந்து காபூலை அடைந்தார்கள்.
- புஷ்கலாவதி என்கிற தலைநகரை கொண்ட பகுதிக்கு மன்னனான மலைசாதி மாவீரன் ஹஸ்தி, அலெக்சாண்டரை எதிர்த்தான், பலத்த அழிவின் பின்னர் அலெக்சாண்டர் வெற்றி பெற்றார்.
- கிருபா என்கின்ற வீராங்கனையும் அலெக்சாண்டரிடம் போரிட்டு தோல்வி கண்டாள்.
- தட்சசீலமும், மன்னர் அம்பியும் அலெக்சாண்டரிடம் சரணடைந்தனர்.
- கி.பி 326 ஜீலை மாதம் ஜீலம் மற்றும் சினாப் நதிகளுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியில் அலெக்சாண்டர் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டார். அலெக்சாண்டர் புருசோத்ம பேரரசுடன் நடந்த யுத்தத்தில் அலெக்சாண்டரின் மனிதாபிமானம் தான் வென்றது.

- அலெக்சாண்டரின் பாசக்குதிரை இறந்தது. அதன் ஞாபகார்த்தமாக ஜீலம் நதியின் இரு கரைகளிலும் இரண்டு நகரங்களை நிர்மாணம் செய்தார் அலெக்சாண்டர். பியூசிபேலா மற்றும் நஸ்யா என்ற பெயரையும் இட்டார்.
- அலெக்சாண்டரின் நண்பன் ஹெபஸ்டியோன் மரணமடைந்தார்.
- நாட்டு நலனை முன்னிட்டு டேரியஸின் மகள் ஸ்டேடிராவை திருமணம் செய்தார் அலெக்சாண்டர்.
- டெஸியஸ் மாதத்தில் மசிடேனியர்கள் யுத்தத்திற்கு செல்வதில்லை. ஆனால் அலெக்சாண்டர் டெஸியஸ் மாதத்தை ஆர்மிடியஸ் என்று மாற்றினார். போருக்கு சென்றார் வென்றார்.
- 323 ஜீன் 10ல் பாபிலோனில் அலெக்சாண்டர் மரணமானார்.

அலெக்சாண்டர்ன் முதல் பேச்சு

என் தந்தை இறந்தவுடன் எனக்கு எதிராக அவர்கள் கிளர்ந்து எழுகிறார்கள் அல்லவா? அதைப்போல அல்லாமல் என்னுடைய மகனின் ஆட்சிக் காலத்தில் கிளர்ந்தெழுவதற்கு அவர்கள் யாருமே இருக்க மாட்டார்கள். அந்த அளவிற்கு கொடுமான தாக்குதலை நடத்தப் போகின்றேன்.

கவிஞர்கள், படைப்பாளிகள், இலக்கிய அறிஞர்களை விட்டு விடுங்கள். கொல்லாதீர்கள், அவர்களின் பேச்சை மதியுங்கள்.

துல்கர்னைன் என்றால் இரண்டு கொம்புடையவர் என்று அர்த்தம். பின்னாளில் அலெக்சாண்டர் உருவப்படம் பொறித்த நாணயத்தில் அவரை இரண்டு கொம்புகள் உடையவராகத் தான் காட்டினார்கள். கிழக்கு மேற்கு இரண்டு பகுதிகளுக்கும் அலெக்சாண்டரே அதிபதி என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தியதே இந்த நாணயம்.

உளவு வீரரின் பணி எப்படி இருக்க வேண்டும் தெரியுமா? பருந்து போல எதிரியின் தலைக்கு மேலே பறந்து உளவு பார்க்க வேண்டும். அது சரிதானா என்பதை ஊர்ஜிதம் செய்து கொள்ள மண்புழு போல அவதாரம் எடுக்க வேண்டும். அவர்களோடு ஊர்ந்து பழக வேண்டும். அவர்களோடு தான் சுவாசிக்க வேண்டும். எல்லாம் அவர்களுடன்.

நாடு பிடிக்கும் ஆசையோடு நான் படை எடுப்பில் ஈடுபடவில்லை. நம்முடைய நாகரிகத்தை, கலாசாரத்தை, பெருமைகளை அந்தந்த நாடுகளில் விதைக்க வேண்டும். அதே போன்று அவர்களின் கலாசாரத்தை உள்வாங்கி எமது நாட்டிற்கு கொண்டு வரவேண்டும் இதன் மூலம் உலகம் ஒன்றுபடும்.

அன்பு மிக்க நண்பர் போரஸ் நீங்கள் வீரர் தான். உங்களைப் போன்ற ஓர் வீரனை நான் இதுவரை சந்திக்கவில்லை. நீங்கள் அரசர் தான். மாவீரர் தான்.

இந்தியாவின் இராமாயணத்தையும், மகாபாரதத்தையும் உலகத்தோர் கற்க வேண்டும். இவைகள் வெறும் புராண இதிகாசங்கள் அல்ல. உலகை உய்விக்கும் வீரகாவியங்கள் (அலெக்சாண்டர்.)

உலகத்தை தன் உள்ளங்கையில் குவித்த மாவீரன் அலெக்சாண்டர், உதிரி, உதிரியாக கனவு காணத் தெரியாதவன். அவன் கண்ட கனவு உலகை வெற்றி கொள்வது. அதற்காக அவன் வாளைக் காட்டிலும் தன் புத்தியைக் கூர்மையாக வைத்திருந்தான். தலைமைப் பண்புகள், திட்டமிடும் திறன், எதிரிகளை இனங்கண்டு வேரருக்கும் பேராற்றல், சரியாகக் கனவு காணும் கலை, அந்தக் கனவை நினைவாக்க செயல்திட்டம் வகுக்கும் திறன், அலெக்சாண்டரிடம் இருந்த பொக்கிசங்கள்.

உலகத்தை தன் உள்ளங்கையில் குவித்த
மாவீரனின் கதை இது.

நூலாசிரியரின் பிற நூல்கள்

1. மகுபங்கம்:- (நாடகத் தொகுப்பு) 2015 அரசு இலக்கிய விருது.
வடக்கு மாகாண சிறந்த நூல்விருது.
தமிழியல் விருது பெற்றது.
2. வீரகாவியம்:- (நாடகத் தொகுப்பு) 2016 அரசு இலக்கிய விருதுக்கு பரிந்துரை செய்யப்பட்டது.
சிறப்புச் சான்றிதழ் பெற்றது.
3. மாவீரன் வரலாற்று நூல்:- 2017 அரசு இலக்கிய திறமைச் சான்றிதழ் பெற்றது.
4. சதுரங்க வேட்டை:- (நாடகத் தொகுப்பு) 2018 அரசு இலக்கிய விருது.
வடக்குமாகாண சிறந்த நூல் விருது.
இந்தியாவின் கரிகாலச் சோழன் விருதுக்குப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டு தகுதிச் சான்றிதழ் பெற்றது.
5. சத்தியவேள்வி:- (நாடகத் தொகுப்பு) 2019 அரசு விருதுக்கு பரிந்துரை செய்யப்பட்டு சிறப்புச் சான்றிதழ் பெற்றது.
6. எதிரியா துரோகியா:- 2019 வரலாற்றுநூல் கையெழுத்துப் பிரதிப் போட்டிக்கு அனுப்பியது.

குறிப்பு :-

சிவா புதிப்பகம்.

ISBN : 978-955-41133-2-9
Bar Code : 9 789554 113329